ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

75 – 31 – M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika

INSPIRA

Škola, kde se dobře dýchá.

1 Identifikační údaje

1.1 Předkladatel

NÁZEV ŠKOLY: Střední pedagogická škola INSPIRA, z. ú,

ADRESA ŠKOLY: Komunitní centrum Pfann, nám. Svobody 79, 691 23 Pohořelice,

JMÉNO ŘEDITELE ŠKOLY: Mgr. Bc. Jiří Štágl

KONTAKTY: 777 447 377, pedagogickaskola@post.cz

IČ: 22587802

IZO:

KOORDINÁTOŘI TVORBY ŠVP:

1.2 Zřizovatel

NÁZEV ZŘIZOVATELE: Střední pedagogická škola INSPIRA, z. ú,

ADRESA ZŘIZOVATELE: Znojemská 1118, 691 23, Pohořelice

KONTAKTY: 777 447 377, pedagogickaskola@post.cz

Zapsán v rejstříku ústavů vedeném u Krajského soudu v Brně v oddílu U, vložce číslo 400

1.3 Název ŠVP

NÁZEV ŠVP: Předškolní a mimoškolní pedagogika

MOTIVAČNÍ NÁZEV: INSPIRA, Škola, kde se dobře dýchá

KÓD A NÁZEV OBORU: 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika

ZAMĚŘENÍ: humanitní

STUPEŇ POSKYTOVANÉHO VZDĚLÁNÍ: střední vzdělání s maturitní zkouškou

FORMA VZDĚLÁVÁNÍ: denní

1.4 Platnost dokumentu

PLATNOST OD: 1. 9. 2026 počínaje 1. ročníkem

VERZE ŠVP: 1

ČÍSLO JEDNACÍ:

DATUM PROJEDNÁNÍ VE ŠKOLSKÉ RADĚ:

DATUM PROJEDNÁNÍ V PEDAGOGICKÉ RADĚ:

2 Obsah

1 Identifikační údaje 2

2 Obsah 3

3 Profil absolventa 5

3.1 Popis uplatnění absolventa v praxi 6

3.2 Očekávané kompetence absolventa 7

4 Charakteristika školního vzdělávacího programu 10

4.1 Celkové pojetí vzdělávání 10

4.2 Organizace výuky 11

4.3 Výchovné a vzdělávací strategie 12

4.4 Začlenění průřezových témat 18

4.5 Způsob a kritéria hodnocení žáků 19

4.6 Organizace přijímacího řízení 21

4.7 Způsob ukončení vzdělávání maturitní zkouškou 22

4.8 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami 24

4.9 Zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných 25

4.10 Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence 26

5 Charakteristika školy 27

5.1 Popis personálního zajištění provozu 27

5.2 Popis majetkového zajištění provozu 30

6 Učební plán 34

6.1 Tabulka vyučovacích předmětů 34

6.2 Přehled rozpracovaného obsahu vzdělávání z RVP do ŠVP 35

6.3 Ročníkový učební plán 36

6.4 Přehled využití týdnů 37

7 Učební osnovy 38

7.1 Jazykové vzdělání a komunikace 38

7.2 Společenskovědní vzdělávání 45

7.3 Přírodovědné vzdělávání 51

7.4 Matematické vzdělávání 59

7.5 Estetické vzdělávání 63
7.6 Vzdělávání pro zdraví 65
7.7 Informatické vzdělávání 69
7.8 Ekonomické vzdělávání 75
7.9 Pedagogicko-psychologické vzdělávání 77
7.10 Didaktika pedagogických činností 86
7.11 Pedagogická praxe 96

3 Profil absolventa

„Můj mozek je pouze příjemce, ve vesmíru je jádro, které obsahuje všechny vědomosti, sílu a inspiraci. Do tajemství tohoto jádra jsem nepronikl, ale vím, že existuje.“

Nikola Tesla (1856–1943)

Absolvent středního odborného vzdělávání oboru vzdělání 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika je připravován především pro svoji následnou praxi v pedagogické oblasti, zároveň i pro studium na oborově stejně či podobně zaměřených školách terciárního vzdělávání. Absolvent je připraven na pedagogickou činnost s dětmi a mládeží, zejména ve školských zařízeních, jako jsou mateřské školy, školní družiny a střediska volného času. Má základní znalosti z pedagogiky a psychologie, rozumí principům výchovy a vzdělávání a dokáže efektivně komunikovat s dětmi a rodiči. Během studia byl podporován v tvořivosti a ve specifických dovednostech: pěveckých, hře na hudební nástroj, dovednostech výtvarného vyjadřování, pohybové obratnosti a kultivovanosti. Absolvent je také schopen sebereflexe. Ucelené středoškolské vzdělání by ho mělo povzbudit k celoživotnímu vzdělávání, předat mu porozumění, že je to jedna z nejpřirozenějších lidských potřeb. To je důležité pro jeho osobní i profesní rozvoj. Měl by získat schopnost vyrovnat se se změnami ve třech důležitých oblastech: digitalizace a technologické změny, v epistemologii a přístupu k vědění, a v ekologických a klimatických změnách.

Jako teoretické východisko pro koncipování struktury cílů byl použit známý a respektovaný koncept čtyř cílů vzdělávání pro 21. století.

a) Učit se poznávat, tj. osvojit si nástroje pochopení světa a rozvinout dovednosti potřebné k učení se

b) Učit se pracovat a jednat, tj. naučit se tvořivě zasahovat do prostředí, které žáky obklopuje

c) Učit se být, tj. rozumět vlastní osobnosti a jejímu utváření

d) Učit se žít společně, učit se žít s ostatními, tj. umět spolupracovat s ostatními, být schopen podílet se na životě společnosti a nalézt v ní své místo.

Praktické pojetí koresponduje s dokumentem Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+. Zaměření vzdělávání je zaměřeno na získávání kompetencí potřebných pro aktivní občanský, profesní a osobní život.

3.1 Popis uplatnění absolventa v praxi

Přichází nová éra – společnost 4.0 – s umělou inteligencí, autonomními systémy, sdílenou ekonomikou, virtuální realitou i rychle se měnícími mezilidskými vztahy. Lépe v něm bude tomu, kdo dokáže být vědomý a laskavý. Kdo dokáže spolupracovat, tvořivě myslet a učit se novému. Již několik let převažuje tendence preferovat technické vzdělávání. Jejich absolventi jsou nyní velmi dobře uplatnitelní na trhu práce. Střední pedagogická škola INSPIRA sází více na dlouhodobější hledisko. Naše společnost je stále techničtější. Ukazuje se však, že jistý druh blahobytu a technické vyspělosti nevede naše mladé lidi ke spokojenějšímu životu, k větší pohodě, většímu optimismu v nadcházející roky. Proto se v naší koncepci pokoušíme navazovat na to, co jsme již jednou zažili v době renesance a humanismu. Usilujeme o opětovné zaměření na člověka, na jeho vnitřní prožívání a přejeme si, aby se to ve škole také prakticky trénovalo, nejenom teoreticky učilo. Věříme, že mladí lidí jsou naší budoucností a musíme udělat vše pro to, aby se ve škole nejenom něco naučili, ale také dobře cítili, aby ve škole trénovali dobré vztahy, jasné vědomé, spokojenost a víru ve smysluplnost vzdělávání a život obecně.

Svět kolem nás se proměňuje stále rychleji – digitalizace, klimatická změna a nové vědecké poznatky o lidském vědomí a fungování světa zásadně ovlivňují způsob života, práce i vztahů. Mnoho dnešních povolání se během několika dekád může změnit nebo zcela zaniknout. Budoucí generace možná nebudou vykonávat tradiční práci v běžném slova smyslu, ale budou žít ve společnosti, kde bude potřeba se adaptovat na situace dříve téměř nepředstavitelné. Budou se učit hledat nové cesty uplatnění a smyslu. Domníváme se, že jejich úkolem bude také vědět, jak naložit se stále větším množstvím volného času a větší mírou odpovědnosti.

Jedno je však jisté: schopnost učit se, tvořit, přemýšlet v souvislostech, spolupracovat a nést odpovědnost za vlastní rozvoj bude klíčová. V prostředí střední pedagogické školy INSPIRA chceme nabídnout studentům bezpečný a podnětný prostor, kde se mohou svobodně učit nejen nové poznatky, ale i porozumění sobě a druhým. Spolu se svobodou přichází i zodpovědnost – za vlastní učení, za vlastní schopnost seberealizace, za vztahy, za svět, jehož budou aktivní součástí.

Ať už se naši absolventi rozhodnou pro dráhu učitelky v mateřské školce, asistenta pedagoga, pedagoga volného času, či pro studium na vysoké škole, nebo jinou cestu, věříme, že

nejcennější výbavou bude jejich schopnost učit se, přizpůsobovat se, tvořit a jednat s úctou k člověku i přírodě. To je to, čemu říkáme studijní autonomie – celoživotní ochota i schopnost hledat, učit se a růst.

3.2 Očekávané kompetence absolventa

Klíčové kompetence

Koncept UNESCO Vzdělávání pro 21. století	Klíčové kompetence dle RVP	Klíčové kompetence dle ŠVP
Učit se poznávat	Kompetence k učení	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni se efektivně učit, vyhodnocovat dosažené výsledky a pokrok a reálně si stanovovat potřeby a cíle svého dalšího vzdělávání. Učit se učit: poznávat svůj učební styl. Trénovat: koncentraci, paměť, myšlenkové operace.
	Matematické kompetence	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni funkčně využívat matematické dovednosti v různých životních situacích.
Učit se pracovat a jednat	Kompetence k řešení problémů	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni samostatně řešit běžné pracovní i mimopracovní problémy. Učit se: aplikovat poznatky. Trénovat: komunikaci, kooperaci, řešení konfliktů.
	Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli schopni optimálně využívat svých osobnostních a odborných předpokladů pro úspěšné uplatnění ve světě práce, pro budování a rozvoj své profesní kariéry.
Učit se být	Komunikační kompetence	Vzdělávání směřuje k tomu, aby se absolventi byli schopni vyjadřovat v písemné i ústní formě v různých učebních, životních i pracovních situacích. Učit se: být po všech stránkách (tělesné, psychické, sociální, spirituální), učit se žít šťastně Trénovat: prožívání štěstí, odpovědnosti, souladu s tělesností, psychickými

		potřebami, společností a spirituálními vlohami.
	Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi pracovali s osobním počítačem a jeho základním a aplikačním programovým vybavením, ale i s dalšími prostředky ICT a využívali adekvátní zdroje informací a efektivně pracovali s informacemi.
Učit se žít společně	Personální a sociální kompetence	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi byli připraveni stanovovat si na základě poznávání své osobnosti přiměřené cíle osobního rozvoje v oblasti zájmové i pracovní, pečovat o své zdraví, spolupracovat s ostatními a přispívat k utváření vhodných mezilidských vztahů. Učit se: objevovat jiné lidi, porozumět sobě, porozumět druhým, přijímat rozdíly a učit se dialogu. Trénovat: hledání společného cíle, spolupráce, řešení konfliktů.
	Občanské kompetence a kulturní povědomí	Vzdělávání směřuje k tomu, aby absolventi uznávali hodnoty a postoje podstatné pro život v demokratické společnosti a dodržovali je, jednali v souladu s udržitelným rozvojem.

Odborné kompetence

a) Osvojit si základní vědomosti a dovednosti potřebné pro studium pedagogických oborů, být motivován pro práci s dětmi i dospělými, zejména ve školství, tzn. aby absolventi:

- získali vhled do pedagogické profese, pochopili význam pedagogiky jako vědy a lépe porozuměli cílům a strategiím ve vzdělávání dětí i dospělých;

- orientovali se v pedagogických disciplínách a v dalších oborech relevantních pro pedagogickou činnost, rozuměli pedagogické terminologii;

- měli přehled o vzdělávacím systému v ČR;

- osvojili si základní vědomosti a dovednosti z psychologie, uvědomovali si její přínos pro poznání člověka i společnosti;

- dovedli využívat poznatky z pedagogiky a psychologie pro pochopení sociálních jevů a způsobů jejich ovlivňování.

b) Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci, tzn. aby absolventi:

- chápali bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví, znali a dodržovali zásady a předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence;

- přijímali odpovědnost za utváření svého zdravotního stavu;

- znali systém péče státu o zdraví pracovníků a dětí, včetně preventivní péče;

- uměli uplatňovat nároky na ochranu zdraví při školních činnostech;

- osvojili si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci u zařízení se zobrazovacími jednotkami (monitory, displeji apod.), rozpoznali možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví a byli schopni zajistit odstranění závad a možných rizik;

- byli vybaveni vědomostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázali první pomoc sami poskytnout.

c) Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje, tzn. aby absolventi:

- chápali vztahy mezi osobními a společenskými závazky;

- přijímali odpovědnost za působení člověka v životním prostředí;

- zvažovali při plánování a posuzování určité činnosti možné náklady, vliv na životní prostředí, sociální dopady;

- efektivně hospodařili se svými finančními prostředky;

- nakládali s materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí.

4 Charakteristika školního vzdělávacího programu

NÁZEV ŠKOLY: Střední pedagogická škola INSPIRA, z. ú,

ADRESA ŠKOLY: Komunitní centrum Pfann, nám. Svobody 79, 691 23 Pohořelice,

ZŘIZOVATEL: Střední pedagogická škola INSPIRA, z. ú, IČ: 22587802, Zapsán v rejstříku ústavů vedeném u Krajského soudu v Brně v oddílu U, vložce číslo 400

NÁZEV ŠVP: Předškolní a mimoškolní pedagogika

KÓD A NÁZEV OBORU: 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika

PLATNOST OD: 1. 9. 2026 počínaje 1. ročníkem

STUPEŇ POSKYTOVANÉHO VZDĚLÁNÍ: střední vzdělání s maturitní zkouškou

FORMA VZDĚLÁVÁNÍ: denní

4.1 Celkové pojetí vzdělávání

Jedná se o náročné studium ukončené maturitní zkouškou s možným předpokladem dalšího studia absolventů na vysokých a vyšších odborných školách. Pokud absolventi po maturitní zkoušce nastoupí do praxe, jsou plně kvalifikováni pro práci učitele v mateřské škole či v jiném zařízení pro děti předškolního věku, dále mohou pracovat jako vychovatel či pedagog volného času ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání nebo jako vychovatel ve školských výchovných a ubytovacích zařízeních. Školní vzdělávací program je v souladu s koncepcí středního odborného vzdělávání a současně naplňuje vlastní filozofii školy, jejímž ústředním tématem je INSPIRACE. Konkrétně jde o záměr navazovat na nejlepší pedagogické myslitele a pedagogické koncepty. Zejména na: Sokratovu dialogickou metodu; Platonův důraz na duši a ideje; Aristotelův smysl pro systematické myšlení; Komenského dílnu lidskosti, všenápravu skrze vzdělání a cestu z Labyrintu světa do ráje srdce; Rousseauovo vnímání důležitosti dítěte a přírody; Montessori zaměření na podnětnost prostředí a individualizaci; Waldorfský koncept celostního rozvoje osobnosti; Jungovu koncepci vzniku osobnosti a podpory nadání; Vygotského psychologii zóny nejbližšího vývoje; moderní Hawkingův model vzestupu po úrovních vědomí; a v neposlední řadě také na úspěšnou Prvorepublikovou reformní pedagogiku. Obeznámením se a inspirováním se od nejlepších z nejlepších, vytváří toto středoškolské studium předpoklad, aby absolventi studia mohli být sami inspirací pro děti, které jim v budoucnu budou svěřeny. Studium formuje tvořivou, vědomou a samostatnou osobnost, otevřenou celoživotnímu vzdělávání, schopnou kooperace a sebevyjádření.

Osobnost, připravenou na odpovědný osobní, občanský i pracovní život v podmínkách měnícího se světa. K dosažení těchto cílů vytváří škola takové prostředí, ve kterém je uplatňován demokratický styl řízení a individuální přístup nejen k žákům se specifickými vzdělávacími potřebami. Otevřenost školy, rodinná atmosféra, nižší počty žáků ve třídě, bezprostřední neformální kontakt žáků s pedagogy napomáhají naplňovat strategické cíle školního vzdělávacího programu.

4.2 Organizace výuky

Žáci denní formy oboru vzdělávání Předškolní a mimoškolní pedagogika absolvují jednotlivé předměty teoretické výuky dle níže uvedeného učebního plánu. Součástí této přípravy je také absolvování outdoorového kurzu a kurzu virtuální reality, kde žáci získají potřebné kompetence pro zvládnutí své profese. Nedílnou součástí přípravy žáků je odborná a učební praxe na pracovištích právnických osob na základě smlouvy s těmito subjekty. Jedná se především o mateřské školy, školní družiny a středisko volného času v Pohořelicích. Škola preferuje komplexní spolupráci se zařízeními praxe, která se podílejí i na hodnocení praxe žáků školy. U tohoto oboru vzdělávání je podpora praxe v místních organizacích velmi důležitá, neboť absolventi mohou nastoupit přímo do praxe jako kvalifikovaní odborníci. Mohou ale také pokračovat a dále se vzdělávat na různých VŠ. U žáků jsou systematicky rozvíjeny kompetence k využívání informačních a komunikačních technologií ve vzdělávání i praktickém životě. Jsou podporováni, aby osobní počítač včetně propojení s internetem a AI byl užíván jako skutečně praktický osobní pomocník. Jazyková průprava probíhá s rodilými mluvčími, nebo s učiteli, kteří mají zahraniční praxi a jsou schopni vést hodiny zejména v anglickém jazyce. Výchovy jsou tradičně zaměřeny na hudební, výtvarnou a tělesnou oblast. Od třetího ročníku si žáci vybírají specializaci a profilují se v oblasti výchovy, která jim vyhovuje.

4.3 Výchovné a vzdělávací strategie

Výchovné a vzdělávací strategie	
Připravovat, realizovat a evaluovat výchovně vzdělávací činnosti zaměřené na vzdělávání a péči o děti předškolního věku a na volný čas dětí školního věku	Absolvent by měl: • připravovat samostatně i v týmu vzdělávací programy a další projekty výchovně vzdělávací práce pro děti v mateřských školách a v zařízeních pro zájmové vzdělávání; • zohledňovat při přípravě a realizaci projektů výchovně vzdělávací práce individuální zvláštnosti a potřeby svěřených dětí, stejně jako podmínky, ve kterých bude výchovně vzdělávací činnost realizována; • volit vzdělávací strategie v souladu se stanovenými vzdělávacími cíli; • chápat a systematicky rozvíjet dispozice dětí, specificky se zaměřovat na rozvoj jejich klíčových kompetencí; • sledovat a vyhodnocovat změny ve vývoji svěřených dětí a dokázat na ně odpovídajícím způsobem reagovat; • dokázat řídit a vyhodnocovat učební/zájmovou činnost, analyzovat pedagogické problémy a navrhovat jejich řešení; • ovládat základní činnosti (např. dramatické, hudební, pohybové, pracovně technické, výtvarné) přiměřené věku dětí a využívat vlastní dispozice v těchto oblastech; • sledovat průběžně vývoj pedagogické teorie a změny ve vzdělávací politice včetně legislativních změn; • mít vytvořeny předpoklady pro sebereflexi a sebehodnocení a dovednosti potřebné pro vyrovnávání se s náročností povolání a se stresem.
Kompetence k učení	Absolvent by měl: • mít pozitivní vztah k učení a vzdělávání; • ovládat různé techniky učení, umět si vytvořit vhodný studijní režim a podmínky; • uplatňovat různé způsoby práce s textem (zvláště studijní a analytické čtení), umět efektivně vyhledávat a zpracovávat informace; být čtenářsky gramotný; • s porozuměním poslouchat mluvené projevy (např. výklad, přednášku, proslov), pořizovat si poznámky; • využívat ke svému učení různé informační zdroje, včetně svých zkušeností i zkušeností jiných lidí;

	• sledovat a hodnotit pokrok při dosahování cílů svého učení, přijímat hodnocení výsledků svého učení od jiných lidí; • znát možnosti svého dalšího vzdělávání, zejména v oboru a povolání
Kompetence k řešení problémů	Absolvent by měl: • porozumět zadání úkolu nebo určit jádro problému, získat informace potřebné k řešení problému, navrhnout způsob řešení, popř. varianty řešení, a zdůvodnit jej, vyhodnotit a ověřit správnost zvoleného postupu a dosažené výsledky; • uplatňovat při řešení problémů různé metody myšlení (logické, matematické, empirické) a myšlenkové operace; • volit prostředky a způsoby (pomůcky, studijní literaturu, metody a techniky) vhodné pro splnění jednotlivých aktivit, využívat zkušenosti a vědomosti nabyté dříve; • spolupracovat při řešení problémů s jinými lidmi, hledat týmová řešení.
Komunikativní kompetence	Absolvent by měl: • vyjadřovat se přiměřeně účelu jednání a komunikační situaci v projevech mluvených i psaných a vhodně se prezentovat; • formulovat své myšlenky srozumitelně a souvisle, v písemné podobě přehledně a jazykově správně; prvořadým předpokladem učení je čtenářská gramotnost, dovednost práce s informacemi, ovládání psaní a početních úkonů; • účastnit se aktivně diskusí, formulovat a obhajovat své názory a postoje; • zpracovávat administrativní písemnosti, pracovní dokumenty i souvislé texty na běžná i odborná témata; • dodržovat jazykové a stylistické normy i odbornou terminologii; • zaznamenávat písemně podstatné myšlenky a údaje z textů a projevů jiných lidí (přednášek, diskusí, porad apod.); • vyjadřovat se a vystupovat v souladu se zásadami kultury projevu a chování; • dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro komunikaci v cizojazyčném prostředí nejméně v jednom cizím jazyce; • dosáhnout jazykové způsobilosti potřebné pro pracovní uplatnění podle potřeb a charakteru příslušné odborné kvalifikace (např. porozumět

	běžné odborné terminologii a pracovním pokynům v písemné i ústní formě); • chápat výhody znalosti cizích jazyků pro životní i pracovní uplatnění, být motivován k prohlubování svých jazykových dovedností v celoživotním učení.
Personální a sociální kompetence	Absolvent by měl: • posuzovat reálně své fyzické a duševní možnosti, odhadovat důsledky svého jednání a chování v různých situacích; • stanovovat si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek; • reagovat adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku; • ověřovat si získané poznatky, kriticky zvažovat názory, postoje a jednání jiných lidí; • mít odpovědný vztah ke svému zdraví, pečovat o svůj fyzický i duševní rozvoj, být si vědom důsledků nezdravého životního stylu a závislostí; • adaptovat se na měnící se životní a pracovní podmínky a podle svých schopností a možností je pozitivně ovlivňovat, být připraven řešit své sociální i ekonomické záležitosti, být finančně gramotný; • pracovat v týmu a podílet se na realizaci společných pracovních a jiných činností; • přijímat a odpovědně plnit svěřené úkoly; • podněcovat práci týmu vlastními návrhy na zlepšení práce a řešení úkolů, nezaujatě zvažovat návrhy druhých; • přispívat k vytváření vstřícných mezilidských vztahů a k předcházení osobním konfliktům, nepodléhat předsudkům a stereotypům v přístupu k druhým
Občanské kompetence a kulturní povědomí	Absolvent by měl: • jednat odpovědně, samostatně a iniciativně nejen ve vlastním zájmu, ale i ve veřejném zájmu; • dodržovat zákony, respektovat práva a osobnost druhých lidí (popř. jejich kulturní specifika), vystupovat proti nesnášenlivosti, xenofobii a diskriminaci; • jednat v souladu s morálními principy a zásadami společenského chování, přispívat k uplatňování hodnot demokracie; • uvědomovat si – v rámci plurality a multikulturního soužití – vlastní kulturní, národní a osobnostní identitu, přistupovat s aktivní tolerancí k identitě druhých;

	• zajímat se aktivně o politické a společenské dění u nás a ve světě; • chápat význam životního prostředí pro člověka a jednat v duchu udržitelného rozvoje; • uznávat hodnotu života, uvědomovat si odpovědnost za vlastní život a spoluodpovědnost při zabezpečování ochrany života a zdraví ostatních; • uznávat tradice a hodnoty svého národa, chápat jeho minulost i současnost v evropském a světovém kontextu; • podporovat hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a mít k nim vytvořen pozitivní vztah
Kompetence k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám	Absolvent by měl: • mít odpovědný postoj k vlastní profesní budoucnosti, a tedy i vzdělávání; uvědomovat si význam celoživotního učení a být připraven přizpůsobovat se měnícím se pracovním podmínkám; • mít přehled o možnostech uplatnění na trhu práce v daném oboru; cílevědomě a zodpovědně rozhodovat o své budoucí profesní a vzdělávací dráze; • mít reálnou představu o pracovních, platových a jiných podmínkách v oboru a o požadavcích zaměstnavatelů na pracovníky a umět je srovnávat se svými představami a předpoklady; • umět získávat a vyhodnocovat informace o pracovních i vzdělávacích příležitostech, využívat poradenské a zprostředkovatelské služby jak z oblasti světa práce, tak vzdělávání; • vhodně komunikovat s potenciálními zaměstnavateli, prezentovat svůj odborný potenciál a své profesní cíle; • znát obecná práva a povinnosti zaměstnavatelů a pracovníků; • rozumět podstatě a principům podnikání, mít představu o právních, ekonomických, administrativních, osobnostních a etických aspektech soukromého podnikání; dokázat vyhledávat a posuzovat podnikatelské příležitosti v souladu s realitou tržního prostředí, se svými předpoklady a dalšími možnostmi.
Matematické kompetence	Absolvent by měl: • správně používat a převádět běžné jednotky; • používat pojmy kvantifikujícího charakteru; • provádět reálný odhad výsledku řešení dané úlohy;

	• nacházet vztahy mezi jevy a předměty při řešení praktických úkolů, umět je vymezit, popsat a správně využít pro dané řešení; • číst a vytvářet různé formy grafického znázornění (tabulky, diagramy, grafy, schémata apod.); • aplikovat znalosti o základních tvarech předmětů a jejich vzájemné poloze v rovině i prostoru; • efektivně aplikovat matematické postupy při řešení různých praktických úkolů v běžných situacích.
Kompetence využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi	Absolvent by měl: • pracovat s osobním počítačem a dalšími prostředky informačních a komunikačních technologií; • pracovat s běžným základním a aplikačním programovým vybavením; • učit se používat nové aplikace; • komunikovat elektronickou poštou a využívat další prostředky online a offline komunikace; • získávat informace z otevřených zdrojů, zejména pak s využitím celosvětové sítě Internet; • pracovat s informacemi z různých zdrojů nesenými na různých médiích (tištěných, elektronických, audiovizuálních), a to i s využitím prostředků informačních a komunikačních technologií; • uvědomovat si nutnost posuzovat rozdílnou věrohodnost různých informačních zdrojů a kriticky přistupovat k získaným informacím, být mediálně gramotný.
Dbát na bezpečnost práce a ochranu zdraví při práci	Absolvent by měl: • chápat bezpečnost práce jako nedílnou součást péče o zdraví, znát a dodržovat zásady a předpisy týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence; • osvojit si zásady a návyky bezpečné a zdraví neohrožující pracovní činnosti včetně zásad ochrany zdraví při práci s multimediálními učebními pomůckami, rozpoznat možnost nebezpečí úrazu nebo ohrožení zdraví; • orientovat se v systému péče státu o zdraví pracovníků (včetně preventivní péče), umět uplatňovat nároky na ochranu zdraví při práci a nároky vzniklé úrazem nebo poškozením zdraví v souvislosti s vykonáváním práce; • být vybaven vědomostmi a dovednostmi o zásadách poskytování první pomoci při náhlém onemocnění nebo úrazu a dokázat první pomoc sám poskytnout;

	• být připraven vést děti k péči o zdraví a k bezpečnému chování, k dovednosti vyhledat nebo poskytnout první pomoc.
Usilovat o nejvyšší kvalitu své práce, činnosti organizace nebo poskytovaných služeb	Absolvent by měl: • chápat kvalitu jako významný nástroj dobrého jména organizace, školy nebo školského zařízení; • dbát na zabezpečování parametrů (standardů, plánů apod.) kvality ve vzdělávání v daném typu školy nebo školského zařízení, zohledňovat oprávněné zájmy dítěte a jeho zákonných zástupců.
Jednat ekonomicky a v souladu se strategií trvale udržitelného rozvoje	Absolvent by měl: • znát význam, účel a užitečnost vykonávané práce, její finanční, popř. společenské ohodnocení; • chápat kvalitu vykonávané práce jako významný nástroj prestiže a konkurenceschopnosti organizace i jako nástroj hodnocení a oceňování pracovníků; • zvážit při plánování a posuzování určité činnosti možné náklady, vliv na životní prostředí, sociální dopady; • efektivně hospodařit s finančními prostředky; • nakládat s vybavením školy nebo školského zařízení, s didaktickými a zájmovými pomůckami, materiály, energiemi, odpady, vodou a jinými látkami ekonomicky a s ohledem na životní prostředí; • vést děti k ekonomickému a ekologickému chování.

4.4 Začlenění průřezových témat

NÁZEV PT	1. ROČNÍK	2. ROČNÍK	3. ROČNÍK	4. ROČNÍK
Občan v demokratické společnosti	Dějepis Psychologie Pedagogika	Společenskovědní blok Dějepis Základy společenských věd Informace a digitální svět	Český jazyk a literatura Základy společenských věd Psychologie Dramatická výchova	Český jazyk a literatura Psychologie Pedagogika
Člověk a životní prostředí	Přírodovědný blok Tělesná výchova	Výtvarná výchova s metodikou Didaktika tělesné výchovy	Český jazyk a literatura	Konverzace v anglickém jazyce Výtvarná výchova s metodikou Tělesná výchova specializace
Člověk a svět práce	Český jazyk a literatura Dramatická výchova s metodikou	Pedagogická praxe Dramatická výchova s metodikou Hudební výchova s metodikou	Základy společenských věd	Ekonomický blok Informace a digitální svět
Informační a komunikační technologie	Český jazyk a literatura	Anglický jazyk	Informatický blok Anglický jazyk Tělesná výchova Didaktika tělesné výchovy	Konverzace v anglickém jazyce Základy společenských věd

4.5 Způsob a kritéria hodnocení žáků

Kritéria hodnocení

Kritéria hodnocení jsou specifikována v Pravidlech pro hodnocení vzdělávání žáků, která je přílohou Školního řádu. Zásadou Střední pedagogické školy INSPIRA je poskytovat co možná popisnou a neutrální zpětnou vazbu s důrazem na proces učení, nikoli na výsledek.

Obecné zásady hodnocení

Na Střední pedagogické škole INSPIRA chápeme hodnocení jako nástroj zpětné vazby, podpory učení a osobního rozvoje, nikoli jako prostředek klasifikace nebo srovnávání. Naším cílem je, aby žáci za podpory průvodců a mentorů splnili výstupy ŠVP a vedli si portfolio.

Zásadami hodnocení jsou:

- důraz na popisnou a neutrální zpětnou vazbu,
- podpora sebehodnocení a vrstevnické reflexe,
- partnerský vztah mezi studentem a průvodcem či mentorem,
- sledování pokroku oproti vlastním předchozím výkonům,
- rozvoj odpovědnosti za vlastní učení.

Zpětnou vazbu poskytujeme průběžně v celém procesu učení. Naším cílem není žáky hodnotit, ale podporovat jejich schopnost vnímat kvalitu své práce a dávat jí smysl.

Struktura hodnocení podle typu předmětu

Hodnocení na škole probíhá **kombinovaným způsobem**. Přístup se liší podle toho, zda se jedná o předměty, které spadají do společné části státní maturitní zkoušky, nebo ostatní profilové a oborové oblasti vzdělávání.

1. **Předměty s výstupem ve společné části maturitní zkoušky**
    - Český jazyk a literatura
    - Cizí jazyk (anglický jazyk)
    - Matematika

U těchto předmětů jsou žáci hodnoceni známkami (klasifikační stupnicí), v souladu s legislativními požadavky na společnou část státní maturity. Známka se opírá o předem stanovená kritéria, důraz je přesto kladen na transparentnost, srozumitelnost a individuální podporu.

2. Ostatní předměty (profilové, odborné, výchovné, projektové aj.)

U všech ostatních vzdělávacích oblastí používáme slovní hodnocení. Hodnocení je:

- popisné, konstruktivní a reflektivní,
- zaměřené na proces a individuální pokrok,
- spoluvytvářené studentem prostřednictvím sebereflexe a rozhovorů,
- zaznamenáváno v portfoliu studenta a podkladech mentora.

Nástroje a formy hodnocení

1. Portfolio

Žáci průběžně zaznamenávají:

- výstupy ze své práce,
- sebereflexi a zpětnou vazbu od vrstevníků,
- vývoj osobních dovedností a naplňování cílů ŠVP.

2. Individuální rozhovory s mentorem

- Probíhají pravidelně, minimálně jednou měsíčně.
- Výsledkem je společně vytvořený písemný záznam.
- Týkají se jak výstupů v rámci učení, tak rozvoje v dalších oblastech (např. služba, vedení, spolupráce).

3. Záznamy o plnění výstupů ŠVP

- Průvodci evidují splnění výstupů v elektronickém výkazu.
- Žáci evidují splnění výstupů ve svém portfoliu.

- Výstupy jsou považovány za splněné, když žák doloží jejich naplnění ve svém portfoliu a průvodce, případně mentor udělí zápočet.

Průběžné a závěrečné hodnocení

- Dvakrát ročně obdrží žák vysvědčení.
- Vysvědčení za první pololetí je formou výpisu z vysvědčení.
- V předmětech společné maturity jsou uvedeny známky.
- V ostatních oblastech obsahuje vysvědčení slovní hodnocení, které shrnuje pokrok, kvalitu práce a návrhy pro další rozvoj.
- Hodnocení sestavuje mentor na základě portfolia žáka, rozhovorů se žákem a podkladů od průvodců.
- Inspirací pro slovní a vícefaktorové (kriteriální) hodnocení jsou příklady dobré praxe na stránkách České pedagogické komory, www.mojeskola.net. Slovní hodnocení je účinné tehdy, pokud vychází ze strukturované výuky a je založeno na předem stanovených kritériích, která žákovi i jeho zákonným zástupcům poskytují jasnou zpětnou vazbu o dosažených výsledcích, pokroku a rozvoji dovedností. Zavedení vícefaktorového hodnocení motivuje pedagogy k promyšlenému plánování výuky tak, aby podporovala nejen osvojování znalostí, ale také rozvoj klíčových kompetencí žáků.

Přestupy a maturita

- Při přestupu z jiné školy lze uznat ty výstupy, které student prokazatelně splnil.
- Připuštění k maturitě je možné pouze při kompletním a kvalitním zpracování žákovského portfolia, které dokládá zvládnutí všech výstupů definovaných v ŠVP.

4.6 Organizace přijímacího řízení

Podmínky pro přijímání ke vzdělávání

Přijímací řízení bude organizováno v souladu s platnou legislativou. Kritéria přijímacího řízení budou zveřejněna na úřední desce školy a na webových stránkách školy www.pedagogickaskola.eu v termínu dle aktuálně platné legislativy.

Ke studiu jsou přijímáni uchazeči, kteří:

- splnili povinnou školní docházku nebo úspěšně ukončili základní vzdělání před splněním povinné školní docházky
- splnili podmínky přijímacího řízení prokázáním vhodných schopností, vědomostí, zájmů
- splnili podmínky zdravotní způsobilosti uchazečů o studium

Podmínky přijímacího řízení stanoví ředitel školy v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším a jiném vzdělávání (školský zákon) a příslušnými prováděcími předpisy v platném znění. Přesná kritéria přijímacího řízení jsou ředitelem školy každým rokem vyhlášena vždy do 31. 1. příslušného roku na veřejně přístupném místě ve škole a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče stanoví Nařízení vlády o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání (č. 211/210 Sb., v platném znění). Uchazeči musí doložit posudek, že netrpí závažnými duševními nemocemi a poruchami chování.

4.7 Způsob ukončení vzdělávání maturitní zkouškou

Maturitní zkouška bude organizována dle školského zákona č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Maturitní zkouška se skládá ze dvou částí – společná část a profilová část.

Společná část

Společná část maturitní zkoušky je upravena školským zákonem a prováděcí vyhláškou č. 177/2009 Sb**.** o bližších podmínkách ukončování vzdělávání maturitní zkouškou. Je celostátně jednotná a povinná pro všechny žáky, přičemž ověřuje znalosti a dovednosti v českém jazyce a literatuře a v cizím jazyce nebo matematice. Jejím cílem je poskytnout srovnatelné a objektivní výsledky, které dokládají dosažení středoškolského vzdělání.

Profilová část maturitní zkoušky

Profilová část maturitní zkoušky se skládá ze zkoušky z českého jazyka a literatury konané formou písemné práce a formou ústní zkoušky a ze zkoušky z cizího jazyka konané formou písemné práce a formou ústní zkoušky. Ředitel školy určí nabídku povinných zkoušek tak, aby nejméně dvě z povinných zkoušek žák konal ze vzdělávací oblasti odborného vzdělávání. Jedna z povinných zkoušek musí být konána formou praktické zkoušky nebo formou maturitní práce a její obhajoby před zkušební maturitní komisí. Profilovou část tvoří zkouška z:

- předmětů Pedagogika a Psychologie
- maturitní práce ze specializace žáka na některou výchovu, kterou obhajuje před maturitní komisí

- maturitní práce z libovolného dalšího předmětu z nabídky, kterou zveřejní ředitel školy v září příslušného školního roku, a kterou žák obhajuje před maturitní komisí

Pro úspěšné vykonání profilové části maturitní zkoušky je žák povinen úspěšně vykonat všechny zkoušky. Nepovinné zkoušky v profilové části si budou žáci volit z nabídky předmětů, kterou stanoví ředitel školy dle stávající legislativy a zveřejní nejpozději 7 měsíců před konáním první zkoušky profilové části maturitní zkoušky.

4.8 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Pravidla a průběh tvorby, realizace a vyhodnocování plánu pedagogické podpory:

Za žáky se speciálními vzdělávacími potřebami jsou považováni žáci, kteří k naplnění svých vzdělávacích možností nebo k uplatnění a užívání svých práv na vzdělávání na rovnoprávném základě s ostatními potřebují poskytnutí podpůrných opatření. Tito žáci mají právo na bezplatné poskytování podpůrných opatření z výčtu uvedeného v § 16 školského zákona (ŠZ) Podpůrná opatření realizuje škola a školské zařízení.

Podpůrná opatření se podle organizační, pedagogické a finanční náročnosti člení do pěti stupňů. Podpůrná opatření prvního stupně lze uplatnit i bez doporučení školského poradenského zařízení a nemají normovanou finanční náročnost. Podpůrná opatření druhého až pátého stupně může škola nebo školské zařízení uplatnit pouze s doporučením školského poradenského zařízení (ŠPZ) a s informovaným souhlasem zletilého žáka nebo zákonného zástupce žáka. Začlenění podpůrných opatření do jednotlivých stupňů stanoví Příloha č. 1 vyhlášky č. 27/2016 Sb. (dále jen vyhláška). Různé druhy nebo stupně podpůrných opatření lze kombinovat za podmínek daných ŠZ a vyhláškou. Pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními prvního stupně je ŠVP podkladem pro zpracování plánu pedagogické podpory (PLPP) a pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními od druhého stupně je podkladem pro tvorbu individuálního vzdělávacího plánu (IVP). PLPP a IVP zpracovává škola. Při poskytování podpůrných opatření je možné zohlednit také § 67 odst. 2 ŠZ, který uvádí, že ředitel školy může ze závažných důvodů, zejména zdravotních, uvolnit žáka na žádost zcela nebo zčásti z vyučování některého předmětu. Žák uvedený v § 16 odst. 9 ŠZ může být uvolněn (nebo nemusí být hodnocen) také z provádění některých činností, ovšem nemůže být uvolněn z předmětu rozhodujícího pro odborné zaměření absolventa. Tzn., že žák nemůže být uvolněn z odborných teoretických i praktických předmětů nezbytných pro dosažení odborných kompetencí a výsledků vzdělávání vymezených v ŠVP, z předmětů nebo obsahových částí propedeutických pro odborné vzdělávání a pro získání požadovaných gramotností nebo předmětů a obsahových částí maturitní zkoušky.

V případě potřeby škola nabídne žákovi taková podpůrná opatření, která mu umožní zvládnout odborné vzdělávání v celém rozsahu a úspěšně vykonat maturitní zkoušku (úpravu podmínek maturitní zkoušky pro žáky se SVP stanoví příslušné prováděcí předpisy vč. vyhlášky č. 27/2016 Sb.). Žákovi, který nemůže zvládnout vzdělávání v daném oboru vzdělání z vážných zdravotních nebo jiných důvodů, škola nabídne po poradě se ŠPZ a zástupci nezletilého žáka, popř. s jinými institucemi, jiný, pro něj vhodnější obor vzdělání (tato nabídka je učiněna žákovi včas, jakmile škola zjistí závažné překážky ke vzdělávání žáka v daném oboru vzdělání).

Nezbytným předpokladem pro přijetí ke vzdělávání a zvládnutí požadavků studijního oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika je splnění podmínek zdravotní způsobilosti uchazečů o vzdělávání na střední škole. Požadavky na zdravotní způsobilost uchazečů o vzdělávání

v oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika jsou stanoveny v příloze k Nařízení vlády č. 211/2010 Sb., o soustavě oborů vzdělání v základním, středním a vyšším odborném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů. Žákům mohou být poskytnuty podle jejich potřeb a na doporučení ŠPZ i další druhy podpůrných opatření, např. využití asistenta pedagoga, poskytnutí kompenzačních pomůcek a speciálních didaktických prostředků, úprava materiálních a organizačních podmínek výuky nebo úprava podmínek přijímání a ukončování vzdělávání. Podle potřeb žáků lze zvolit odlišnou délku vyučovací hodiny, pokud to umožňuje RVP (§ 26 odst. 1b) ŠZ). Ve výjimečných případech může ředitel školy vzdělávání prodloužit, nejvýše však o 2 školní roky (§ 16 odst. 2b) ŠZ). Podle potřeb žáků lze obsah vzdělávání rozložit do více ročníků, zvolit odlišnou délku vyučovací hodiny nebo individuální vzdělávací plán.

Systém péče o žáky se SVP

Ředitel školy zaeviduje a rozhodne o vytvoření PLPP a informuje výchovného poradce. Výchovný poradce:

- zajistí vypracování PLPP
- sleduje využívání a vyhodnocování poskytovaných podpůrných opatření
- komunikuje se ŠPZ, žáky a rodiči nezletilých žáků, s dalšími pracovníky školy, popř. s dalšími institucemi

4.9 Zabezpečení výuky žáků nadaných a mimořádně nadaných

Střední pedagogická škola INSPIRA pracuje s předpokladem, že v každém jedinci je skrytý talent a nadání. V tomto ohledu se pedagogický sbor na každého žáka dívá, jako na talentovaného.

Škola v souladu se zněním ŠZ § 17 škola vytváří podmínky pro rozvoj nadání žáků. Výuka podněcuje rozvoj potenciálu žáků včetně různých druhů nadání a je zaměřena na to, aby se tato nadání mohla ve škole projevit a rozvíjet. Za nadaného žáka se podle § 27 odst. 1 vyhlášky považuje především žák, který při adekvátní podpoře vykazuje ve srovnání s vrstevníky vysokou úroveň v jedné či více oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech. Za žáka mimořádně nadaného se pak považuje především žák, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých oblastech rozumových schopností, v pohybových, manuálních, uměleckých nebo sociálních dovednostech (§ 27 odst. 2 vyhlášky).

Zjišťování mimořádného nadání a vzdělávacích potřeb mimořádně nadaného žáka provádí ŠPZ ve spolupráci se školou. Jestliže se u žáka projeví vyhraněný typ nadání (v oblasti pohybové, umělecké, manuální), vyjádří se ŠPZ zejména ke specifikům jeho osobnosti, která mohou mít vliv na průběh jeho vzdělávání, zatímco míru žákova nadání zhodnotí odborník v příslušném

oboru. Žákovi s mimořádným nadáním může škola povolit vzdělávání podle IVP nebo ho přeřadit na základě zkoušek do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku (§ 17 odst. 3 ŠZ; § 28 – § 31vyhlášky). Těmto žákům je věnována zvýšená pozornost a lze využít pro rozvoj jejich nadání také podpůrná opatření vymezená pro vzdělávání těchto žáků ŠZ a vyhláškou. Jedná se nejen o vzdělávání podle IVP u žáků s diagnostikovaným mimořádným nadáním, ale také o možnost účastnit se studijních a jiných pobytů v zahraničí, zapojení do různých projektů, soutěží a jiných aktivit rozvíjejících nadání žáků.

Systém péče o nadané žáky

Ředitel školy zaeviduje a rozhodne o vytvoření IVP a informuje výchovného poradce.

Výchovný poradce:

- zajistí vypracování IVP
- sleduje plnění IVP
- komunikuje se ŠPZ, žáky a rodiči nezletilých žáků, s dalšími pracovníky školy, popř. s dalšími institucemi

V průběhu výuky se žáci pravidelně setkávají s inspirací od nadaných jedinců z nejrůznějších oblastí života. Od svých průvodců a mentorů jsou vedeni k objevování a rozvíjení svých skrytých talentů a nadání tak, aby v praxi získali to, co by pak ve své vlastní praxi měli předávat dále. Objevovat talenty, inspirovat, vdechovat naději.

4.10 Realizace bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární prevence

Bezpečnost a ochrana zdraví při vzdělávání a činnostech souvisejících se zajištěním vzdělávání je organizována školou. Realizují ji kvalifikovaní zaměstnanci školy či kvalifikovaní externisté. Vždy je kladen důraz na aktuální platnost kvalifikovanosti či akreditace (instruktoři apod.). Při zajišťování praxe na zařízeních právnických osob je taktéž kladen důraz na kvalifikovanost osob zajišťujících průběh praxe. Důležitou podmínkou pro kvalitní naplňování ŠVP je dobrý technický stav všech částí objektu, ve kterých probíhá výuka. Jsou prováděny kontroly hygienických podmínek provozu školy, konkrétní závady pokud možno okamžitě odstraňovány, popřípadě po dohodě s KHS Jihomoravského kraje je stanovena lhůta na odstranění závad.

Se školním řádem a pravidly dodržování BOZP jsou žáci prokazatelně seznámeni v úvodu každého školního roku. Před započetím odborné praxe v každém ročníku jsou žáci proškoleni externím odborníkem na problematiku BOZP, o tomto proškolení je prováděn zápis se jmenným seznamem proškolených žáků. Tento zápis je archivován.

5 Charakteristika školy

5.1 Popis personálního zajištění provozu

Nově vznikající škola, která si dovoluje použít ve svém názvu INSPIRA, si naprosto jasně uvědomuje, že klíčovým faktorem jejího úspěšného fungování je vytvoření kvalitního týmu dobře motivovaných a osobnostně silných pedagogů. Vycházíme ze závěru studie OECD TALIS, že kvalita školy nemůže být vyšší než kvalita jeho učitelů. Inspirací jsou pro nás také Tematické zprávy o řízení školy (ČŠI) které popisují, že ředitelé úspěšných škol vědomě formují pedagogický sbor.

Řádnou výuku zajišťuje tým v odpovídajícím počtu pedagogů a to tak, aby byla zajištěna v souladu s RVP vzdělávacího oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika. Odborné předměty a výuku dalšího cizího jazyka, v případě nízké hodinové dotace, zajišťujeme externími spolupracovníky. Výuka je zabezpečena pedagogickými pracovníky v souladu se zákonem č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících. Počet úvazků pedagogů se bude odvíjet od počtu studentů v jednotlivých ročnících, kteří v daném školním roce budou školu navštěvovat. A dále pak bude závislý na aprobaci či konkrétním odborném vzdělání konkrétních pedagogických pracovníků.

Při výběrovém řízení budeme využívat kompetenční model korespondující s pilíři vzdělávání pro 21. století (schopnost vytvářet vztahy, týmová spolupráce, sebereflexe a schopnost řešit konflikty), kdy nesledujeme pouze odborné a pedagogické vzdělání uchazečů, jež je samozřejmostí, ale řadu dalších charakteristik, jež jsou klíčové nejen pro samotnou práci s žáky ve škole, ale také pro vybudování a udržování stabilního a vyváženého pedagogického týmu.

V rámci personálního zabezpečení školy rozlišujeme dvě pedagogické role: průvodce a mentor.

Průvodce je pedagog, který doprovází žáky v jejich každodenním učení a osobním růstu. Nezastává roli výhradního nositele pravdy, ale vytváří bezpečné prostředí pro objevování, hledání smyslu, pokládání otázek a rozvoj kompetencí. Průvodce tvoří bezpečné, podnětné prostředí, ve kterém má každý žák prostor rozvíjet své schopnosti vlastním tempem.

Mentor je pedagog, kterého si žák sám volí jako osobního průvodce na hlubší úrovni než je běžná výuka. Není vázán na konkrétní třídu, ale na své dovednosti, odbornosti nebo osobní naladění. Jeho role vychází z dříve známé funkce třídního učitele, ale s důrazem na individuální podporu a vztah. Každý žák si na dobu jednoho roku vybírá svého osobního mentora. Vybrat si může opakovaně stejného. Každý mentor má právo stanovit svůj limit pro přijímání nových žáků.

5.1.1 Profil pedagoga

Jedná se o optimální předpoklady, ke kterým směřujeme, které vyhledáváme a podporujeme. Ideální pedagog v Střední pedagogické škole INSPIRA je formálně i prakticky vzdělaný.

- Formálně vzdělaný znamená, že má požadovanou kvalifikaci.
- Prakticky znamená, že má dlouhodobější zkušenosti práce s dětmi.
- Je nadšencem svého oboru. Učí to, co má rád a co by rád předával.
- V duchu studií C. G. Junga chápe hlubinný proces vznikání osobnosti.
- Je si u sebe vědom náročnosti rozvoje silné osobností.
- Sleduje, přijímá a pracuje s novými trendy v oblasti vzdělávání a výchovy (edukace).
- Uvědomuje si limity teoretického a metodického poznání s ohledem na různost studentů a pestrost světa.
- Pracuje sám na sobě a rád se učí.
- Umí přijímat zpětnou vazbu a pracovat se svojí chybou.
- Umí se rozhodnout a přijmout odpovědnost.
- Je pedagogickým optimistou.
- Je otevřený v komunikaci.
- Je čestný, spolehlivý a drží slovo.
- Je laskavý a uvědomělý.
- Rozvíjí dobré vztahy s žáky i mezi žáky.
- Zná principy respektující a provázející výchovy a bere je za své.
- Stejně jako u sebe, také u žáků podporuje vznik osobnosti.
- Podporuje u žáků přirozenou touhu po poznání a odvahu zkoušet nové věci.
- Ví, že každý žák je jiný, a poskytuje mu čas, prostor a podporu, kterou potřebuje.
- Nabízí přiměřené výzvy, dává jim možnost svobodné volby, kdykoli je to možné.
- Podporuje vnitřní motivaci žáků a dbá na to, aby chápali smysl toho, co dělají.
- Vede žáky: pevně (dbá na pravidla a drží hranice), laskavě a bezpečně.
- Je otevřený proměnám světa.
- Neomezuje činnost svou a svých žáků na prostory školy. Propojuje činnost ve škole a mimo školu a dbá na to, aby žáci měli před očima konkrétní výsledek své práce a jeho užitečnost.
- Umí ukázat žákům, jak pracovat s časem a energií.
- Podporuje kritické myšlení a tvořivost.
- Umí se upozadit, nechat prostor na objevování žákům.

5.1.2 Souhra týmu pedagogů

Při sestavování a doplňování pedagogického týmu považujeme za důležité podívat se na jeho případné členy nejen jako na individuální průvodce, ale také jako na potencionální mentory a na jejich přínos pro skupinu. Cílem je, aby se pedagogové dobře doplňovali osobnostně, temperamentem, dovednostně, znalostně, ale také z hlediska potřebného formálního vzdělání a dalších kritérií. Snažíme se mít tým vyvážený:

- Pohlavím – snažíme se o co nejvyrovnanější poměr mužů a žen.
- Věkem – za ideální považujeme, pokud se v týmu objevují jak mladí nadšenci, tak lidé vyzrálejší s větší životní zkušeností a ideálně i se zkušeností rodičovskou, případně prarodičovskou.
- Vzděláním – pestrost týmu je zaručena také tím, že vybíráme lidi i s rozličnými zkušenostmi a vzděláním než jen pedagogickými. Plně podporujeme členy týmu k průběžnému získávání či rozšiřování pedagogického vzdělávání.
- Zkušeností s různými vzdělávacími systémy na pomyslné horizontální i vertikální stupnici.
- Praktickými dovednostmi – manuálně zručné, hudebně, loutkářsky, filmově a jinak činné. S praxí v podnětných prostředích – Skauti, táboroví vedoucí apod.

Níže není uvedeno pedagogické ani odborné vzdělání s ohledem na to, že je stejně jako pedagogický optimismus, považováno za samozřejmý předpoklad práce ve škole. Podporujeme různé role v týmu:

- Středoškolský učitel (člověk, který učil na SŠ, ideálně alespoň tři roky).
- Umělecky zaměřený člověk.
- Člověk se zaměřením na sport, pohyb.
- Člověk, který ovládá dovednosti práce se skupinou.
- Člověk se zkušeností v podpoře nadání.
- Idealista – zajímá se o vzdělávání, zásobuje druhé novými nápady, odkazy na zajímavé trendy a postupy.
- Konstruktivní kritik – všímá si i toho, co může být problém, co se děje, co se daří a nedaří. Je ochoten přicházet i s návrhem řešení nebo se účastnit debat o něm.
- Organizátor – člověk, který rád věci organizuje a má pro to potřebné dovednosti. Baví ho chystat propagační a jiné akce ve škole i mimo ni.
- Tvůrce programů – někdo, kdo se třeba zabýval vzděláváním dospělých, tvorbou teambuildingů atd…
- Technik – někdo, kdo je technicky a IT zdatný.

5.1.3 Praktické naplnění personální reality

Cílem je doložit schopnost školy zahájit činnost bez personálního rizika. Je to logická vazba mezi:

- počtem žáků,
- týdenní hodinovou dotací,
- a odpovídajícím počtem úvazků,
- realističnost (žádné podhodnocené ani přestřelené úvazky),
- ročník = 32 hodin týdně
- pedagogický úvazek = 21 hodin PPČ
- role průvodce / mentora jsou funkční role v rámci úvazků, nikoli nové pozice
- část výuky (nízké dotace) zajišťována externě.

Školní rok / stav školy	Počet ročníků	Týdenní hodiny celkem	Přepočet na úvazky (÷21)	Plánovaný stav úvazků
Zahájení činnosti	1	32	1,52	1,8 – 2,0
Rozvoj školy I	2	64	3,05	3,2 – 3,5
Rozvoj školy II	3	96	4,57	4,8 – 5,2
Plně rozvinutá škola	4	128	6,1	6,0 – 6,3

Tabulka: Souhrnný přehled – výhled 1.–4. ročník

Pozice / role	PPČ (hod./týden)	Úvazek	Poznámka
Ředitel školy	6	0,30	snížená PPČ
Zástupce ředitele / koordinátor	6	0,30	organizace výuky
Průvodce A	21	1,00	kmenový pedagog
Průvodce B	21	1,00	kmenový pedagog
Průvodce C	21	1,00	kmenový pedagog
Průvodce D	18	0,85	kombinovaný
Externí pedagogové	33 - 39	1,55 – 1,85	nízké dotace výuky
Celkem		**6,0 – 6,3**	

Tabulka: Strukturovaný návrh úvazků – plně rozvinutá škola (4 ročníky)

5.2 Popis majetkového zajištění provozu

Střední pedagogická škola INSPIRA má moto: Škola, kde se dobře dýchá. K tomuto cíli vede zejména atmosféra mezi lidmi, ale také majetkové zajištění provozu. Školu lze chápat jako lokální komunitní školu ve formě zapsaného ústavu, jehož účelem není generovat zisk, ale plnit účel ústavu, provozovat společensky užitečnou činnost, vychovávat a vzdělávat. Plánovaný počet žáků školy je maximálně 200 žáků. Maximálně se jedná o dva souběžné ročníky. Max. 26 žáků v jedné třídě denního studia a max. 15 žáků dálkového studia. Tedy maximálně 40 žáků v ročníku. To odpovídá požadavku na zřízení nové školy dle Dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Jihomoravského kraje 2024–2028.

V prvním roce existence školy plánujeme nabídnout 1. ročník studia o jedné třídě v denní formě studia. V následujícím roce otevřít i 1. ročník ve formě dálkového studia.

Škola má Radou města Pohořelice ze své 77. schůze ze dne 14. 5. 2025 pod č. 6 schválení pro činnost školy využívat prostor objektu Komunitního centra Pfann na adrese nám. Svobody 79, Pohořelice. Jedná se pěkné prostory, kde kromě dvou tříd je k dispozici prosklená vytápěná místnost s umyvadlem nazvaná v projektu komunitního centra Pfann “zimní zahrada”. K dispozicí jsou také vnitřní prostory tohoto rekonstruovaného prostoru, vhodné k některým tělovýchovným aktivitám adekvátním pro prostory mateřské školy, či k psychohygieně a relaxaci. Všechny místnosti jsou vybaveny vhodným, novým nábytkem. Prostory jsou a budou v odpoledních a víkendových časech sloužit místnímu oddílu Skautů. Spolupráce s jejich vedoucím je velmi vstřícná a ekonomicky vzájemně výhodná. Všechny prostory jsou zasíťovány, tím pádem mají přístup k internetu. Ve veřejných prostorách školy budou pedagogům a studentům k dispozici kopírovací stroje.

Střední pedagogickou školu INSPIRA tvoří studenti. Toto pravidlo chceme uplatňovat i v oblasti vybavenosti školy. V prvních dvou týdnech školního roku si studenti adaptují školní prostor pro svoji práci. Uvažují o rozložení místností, jejich funkcích, hygienických a společenských otázkách, spolurozhodují o využití rozpočtu. Společně s průvodci nábytek a vybavení objednávají, montují a rozmísťují.

Hygienické podmínky jsou ve výše uvedených prostorách na standardní úrovni a tyto prostory jsou schváleny okresním hygienikem k užívání.

Pro sportovní aktivity je předjednána možnost využívat areál a zázemí Tenisového areálu Pohořelice na adrese Sportovní 1620, Pohořelice. Další možností je využití tělocvičny a sportovní haly nedaleké ZŠ a MŠ Pohořelice na adrese Dlouhá 35, Pohořelice.

Ve střednědobém horizontu 3 let jednáme se zastupiteli města Pohořelice o možnostech využití prvního patra v bývalém hotelu Morava Pohořelice. Záložní variantou jsou soukromé prostory bývalého centra Jednota o ploše 935m2, které jsou k pronájmu na adrese Znojemská 700, ale které by musely projít rekonstrukcí.

6 Učební plán

Střední pedagogická škola INSPIRA usiluje o předávání zodpovědnosti za učení studentům. Výstupy z RVP jsou realizovány v ŠVP kombinací vyučovacích předmětů a výuky v bloku. Blok je rozdělen do 4 celků zaměřených na rozvoj klíčových dovedností v souladu s RVP. Studenti tak po přechodu ze základního vzdělávání pokračují ve známém systému rozdělení učení do předmětů, ale zároveň se učí studovat, pracovat a žít v přirozeném celku (společenskovědním, přírodovědném, ekonomickém a informatickém). Cílem je získávání a pěstování klíčových kompetencí, metodou je vytváření funkčních týmů, které se zabývají řešením konkrétních problémů a situací, jež přesahují hranice tradičních vědních oborů.

6.1 Tabulka vyučovacích předmětů

Předmět	Zkratka
Český jazyk	ČJ
Anglický jazyk	AJ
Dějepis	D
Základy společenských věd	ZSV
Biologie	Bio
Fyzika	F
Chemie	Ch
Zeměpis	Z
Matematika	M
Literatura	Lit
Tělesná výchova	TV
Informatika	Inf
Ekonomika	Eko
Pedagogika	Ped
Psychologie	Psy
Osobnostně sociální rozvoj	OSR
Dramatická výchova	DrV
Hudební výchova s metodikou	HVM
Hra na hudební nástroj	HHN
Výtvarná výchova s metodikou	VVM
Tělesná výchova s metodikou	TVM
Jazykové a literární praktikum	JLP
Pedagogická praxe	PeP

6.2 Přehled rozpracovaného obsahu vzdělávání z RVP do ŠVP

Kód a název RVP:		75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika				
Název ŠVP:		Předškolní a mimoškolní pedagogika				
Vzdělávací oblasti a obsahové okruhy	**RVP** minimální počet vyučovacích hodin		**Vzdělávací předměty**	**ŠVP** počet vyučovacích hodin celkem		
	týdně	**celkem**		**týdně**	**blok**	**celkem**
Jazykové vzdělávání - český jazyk - cizí jazyk	5 10	160 320	Český jazyk Anglický jazyk	7 12	 1	230 426
Společenskovědní vzdělávání	5	160	Dějepis Základy společenských věd	2 4	 	68 132
Přírodovědné vzdělávání	4	128	Biologie Fyzika Chemie Zeměpis	 1	1 1 1 	34 34 34 34
Matematické vzdělávání	10	320	Matematika	9	1	328
Estetické vzdělávání	5	160	Literatura	4	4	260
Vzdělávání pro zdraví	8	256	Tělesná výchova [1)]	4		132
Informatické vzdělávání	4	128	Informatika	1	6	230
Ekonomické vzdělávání	3	96	Ekonomika		3	96
Pedagogicko-psychologické vzdělávání	21	672	Pedagogika Psychologie Osobnostně sociální rozvoj	8 8 	 5	264 264 170
Didaktika pedagogických činností	34	1088	Dramatická výchova Hudební výchova s metodikou Hra na hudební nástroj Výtvarná výchova s metodikou Tělesná výchova s metodikou [1)] Jazykové a literární praktikum Pedagogická praxe	4 5 2 8 4 4 12	2 1 2 1 	200 200 132 298 132 132 394
Kontrolní součet hodin	109	3488		99	29	4224
Disponibilní hodiny / Bloky cílené na rozvoj klíčových kompetencí	19	608	Společenskovědný blok Přírodovědný blok Ekonomický blok Informatický blok	 	7 7 8 7	238 238 240 238
Celkem	**128**	**4096**		**99**	**29**	**4224**

[1)] Min. počet hodin u Vzdělávání pro zdraví je realizováno v předmětu Tělesná výchova s metodikou

Počet hodin týdně	Počet hodin za školní rok	Počet hodin pro 4. ročník
1	34	30
2	68	60
3	102	90
4	136	120
7	238	210

Tabulka 1: Pomocná tabulka pro přepočet hodin

6.3 Ročníkový učební plán

Předmět / ročník	1.	2.	3.	4.	Celkem hodin týdně	Celkem, hodin v bloku	Celkem hodin za studium
Český jazyk	2	1	2	2	7	-	230
Anglický jazyk	3	3	3	3 + 1	12	1	426
Dějepis			2		2	-	68
Základy společenských věd	1	1	1	1	4	-	132
Biologie	0 + 1				-	1	34
Fyzika	0 + 1				-	1	34
Chemie	0 + 1				-	1	34
Zeměpis	1				1	-	34
Matematika	2	3	2	2 + 1	9	1	328
Literatura	0 + 1	1 + 1	0 + 2	3	4	4	260
Tělesná výchova	1	1	1	1	4	-	132
Informatika	0 + 1	0 + 1	1 + 2	0 + 2	1	6	230
Ekonomika			0 + 1	0 + 2	-	3	96
Pedagogika	2	2	2	2	8	-	264
Psychologie	2	2	2	2	8	-	264
Osobnostně sociální rozvoj	0 + 1	0 + 4			-	5	170
Dramatická výchova	2	1 + 1	1	0 + 1	4	2	200
Hudební výchova s metodikou	1 + 1	2	1	1	5	1	200
Hra na hudební nástroj	1	1	0 + 1	0 + 1	2	2	132
Výtvarná výchova s metodikou	2	2	2 + 1	2	8	1	298
Tělesná výchova s metodikou	1	1	1	1	4	-	132
Jazykové a literární praktikum	1	1	1	1	4	-	132
Pedagogická praxe	3	3	3	3	12	-	394
Celkem	32	32	32	32	99	29	4224
Z toho výuka v blocích:							
Společenskovědný blok		7			-	7	238
Přírodovědný blok	7				-	7	238
Ekonomický blok				8	-	8	240
Informatický blok			7		-	7	237
Kontrolní součet	7	7	7	8	-	29	

6.4 Přehled využití týdnů

Ročník	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník
Výuka dle rozpisu učiva	28	27	28	23
Blokový výuka	6	7	7	5
Odborná praxe	3	3	3	2
Adaptační týden	1	0	0	0
Sportovně turistický kurz	0	1	0	0
Maturitní zkouška	0	0	0	2
Časová rezerva	2	2	2	1
Celkem týdnů	40	40	40	33

7 Učební osnovy

7.1 Jazykové vzdělání a komunikace

7.1.1 Český jazyk

Charakteristika předmětu

Vyučovací předmět vychází z RVP pro obor vzdělávání 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika, ze vzdělávací oblasti Jazykové vzdělání a komunikace v českém jazyce. Vychovává žáky ke sdělnému, kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duševního života. Obecným cílem jazykového vzdělávání je rozvíjet komunikační kompetenci žáků a naučit je užívat jazyka jako prostředku k dorozumívání a myšlení, k přijímání, sdělování a výměně informací na základě jazykových a slohových znalostí. Jazykové vzdělávání se rovněž podílí na rozvoji 16 sociálních kompetencí žáků. K dosažení tohoto cíle přispívá i estetické vzdělávání a naopak estetické vzdělávání prohlubuje znalosti jazykové a kultivuje jazykový projev žáků.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- uplatňovali český jazyk v rovině recepce, reprodukce a interpretace;
- využívali jazykových vědomostí a dovedností v praktickém životě, vyjadřovali se srozumitelně a souvisle, formulovali a obhajovali své názory;
- chápali význam kultury osobního projevu pro společenské a pracovní uplatnění;
- získávali a kriticky hodnotili informace z různých zdrojů a předávali je vhodným způsobem s ohledem na jejich uživatele;
- chápali jazyk jako jev, v němž se odráží historický a kulturní vývoj národa

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozlišuje spisovný jazyk, hovorový jazyk, dialekty a stylově příznakové jevy a ve vlastním projevu volí prostředky adekvátní komunikační situaci; • vysvětlí zákonitosti vývoje češtiny; • řídí se zásadami správné výslovnosti; • v písemném projevu uplatňuje znalosti českého pravopisu; • v písemném i mluveném projevu využívá poznatků z tvarosloví;	**1 Zdokonalování jazykových vědomostí a dovedností** • národní jazyk a jeho útvary • jazyková kultura • vývojové tendence spisovné češtiny • postavení češtiny mezi ostatními evropskými jazyky • zvukové prostředky a ortoepické normy jazyka • hlavní principy českého pravopisu • tvoření slov, stylového rozvrstvení a obohacování slovní zásoby

• pracuje s nejnovějšími normativními příručkami českého jazyka; • orientuje se v soustavě jazyků; • odhaluje a opravuje jazykové nedostatky a chyby; • používá adekvátní slovní zásobu včetně příslušné odborné terminologie; • nahradí běžné cizí slovo českým ekvivalentem a naopak; • orientuje se ve výstavbě textu; • uplatňuje znalosti ze skladby při logickém vyjadřování;	• slovní zásoba vzhledem k příslušnému oboru vzdělávání, terminologie • gramatické tvary a konstrukce a jejich sémantické funkce • větná skladba, druhy vět z gramatického a komunikačního hlediska, stavba a tvorba komunikátu
• vhodně se prezentuje, argumentuje a obhajuje svá stanoviska; • ovládá techniku mluveného slova, umí klást otázky a vhodně formulovat odpovědi; • využívá emocionální a emotivní stránky mluveného slova, vyjadřuje postoje neutrální, pozitivní (pochválit) i negativní (kritizovat, polemizovat); • vyjadřuje se věcně správně, jasně a srozumitelně; • přednese krátký projev; • vystihne charakteristické znaky různých druhů textu a rozdíly mezi nimi; • rozpozná funkční styl, dominantní slohový postup a v typických příkladech slohový útvar; • posoudí kompozici textu, jeho slovní zásobu a skladbu; • rozlišuje typy mediálních sdělení a jejich funkci, identifikuje jejich typické postupy, jazykové a jiné prostředky; • uvede příklady vlivu médií a digitální komunikace na každodenní podobu mezilidské komunikace; • sestaví jednoduché zpravodajské a propagační útvary (zpráva, reportáž, pozvánka, nabídka…); • odborně se vyjadřuje o jevech svého oboru v základních útvarech odborného stylu, především popisného a výkladového;	**2 Komunikační a slohová výchova** • slohotvorní činitelé objektivní a subjektivní • komunikační situace, komunikační strategie • vyjadřování přímé i zprostředkované technickými prostředky, monologické i dialogické, neformální i formální, připravené i nepřipravené • projevy prostě sdělovací, administrativní, prakticky odborné, jejich základní znaky, postupy a prostředky (osobní dopisy, krátké informační útvary, osnova, životopis, zápis z porady, pracovní hodnocení, inzerát a odpověď na něj, jednoduché úřední, popř. podle charakteru oboru odborné dokumenty) • vyprávění, popis osoby, věc, výklad nebo návod k činnosti, úvaha • druhy řečnických projevů • média a mediální sdělení • literatura faktu a umělecká literatura • grafická a formální úprava jednotlivých písemných projevů

• sestaví základní projevy administrativního stylu; • vhodně používá jednotlivé slohové postupy a základní útvary; • správně používá citace a bibliografické údaje, dodržuje autorská práva; • má přehled o slohových postupech uměleckého stylu;	
• na příkladech doloží druhy mediálních produktů; • uvede základní média působící v regionu; • zhodnotí význam médií pro společnost a jejich vliv na jednotlivé skupiny uživatelů; • kriticky přistupuje k informacím z internetových zdrojů a ověřuje si jejich hodnověrnost (např. informace dostupné z Wikipedie, sociálních sítí, komunitních webů apod.) • samostatně vyhledává, porovnává a vyhodnocuje mediální, odborné aj. informace; • rozumí obsahu textu i jeho částí • pořizuje z odborného textu výpisky a výtah, dělá si poznámky z přednášek a jiných veřejných projevů; • vypracuje anotaci a resumé; • má přehled o knihovnách a jejich službách; • zaznamenává bibliografické údaje podle státní normy.	**3 Práce s textem a získávání informací** • informatická výchova, knihovny a jejich služby, média, jejich produkty a účinky • techniky a druhy čtení (s důrazem na čtení studijní), orientace v textu, jeho rozbor z hlediska sémantiky, kompozice a stylu • druhy a žánry textu • získávání a zpracovávání informací z textu (též odborného a administrativního), např. ve formě anotace, konspektu, osnovy, resumé, jejich třídění a hodnocení • zpětná reprodukce textu, jeho transformace do jiné podoby • práce s různými příručkami pro školu i veřejnost ve fyzické i elektronické podobě

7.1.2 Cizí jazyk

V souladu s rámcovým vzdělávacím programem pro obor 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika zařazujeme do našeho školního vzdělávacího programu pouze jeden povinný cizí jazyk – **anglický**. Tento přístup odpovídá rámcovému rozvržení obsahu vzdělávání, v němž je uvedena hodinová dotace 10 hodin pro oblast cizího jazyka, což dle RVP odpovídá zařazení jednoho cizího jazyka do výuky. Žáci do středního vzdělávání přicházejí s jazykovým základem ve dvou cizích jazycích dle RVP ZV, kde je první jazyk ukončen minimálně na úrovni A2/B1 a druhý jazyk zpravidla na úrovni A1. Naše škola se rozhodla zaměřit se na prohloubení jazykových a odborných kompetencí v anglickém jazyce. V anglickém jazyce předpokládáme začlenění odborné terminologie a témat prostřednictvím výuky některých odborných předmětů v cizím jazyce (formou CLIL nebo s využitím odborných textů), čímž podpoříme

komunikační kompetence žáků v profesních situacích, které odpovídají profilu absolventa. Důvodem jsou také personální a organizační možnosti školy. Jsme škola menšího komunitního charakteru, která důsledně zvažuje efektivitu využití disponibilní časové dotace i personálních kapacit. V tomto kontextu považujeme za pedagogicky účelné vyučovat kvalitně jeden cizí jazyk, namísto povinného zařazení druhého jazyka s omezenými možnostmi dalšího rozvoje. V souladu s doporučením RVP považujeme za žádoucí nabídnout žákům možnost dalšího cizího jazyka ve formě volitelných předmětů a zájmových aktivit. Tyto aktivity vycházejí ze zájmu žáků a jejich osobní motivace a umožňují jim rozvíjet jazykové kompetence podle individuálních potřeb. Zároveň tak reflektujeme požadavek RVP „přihlédnout ke skutečnosti, že se žáci již vzdělávali ve dvou cizích jazycích“. Tímto postupem naplňujeme nejen formální požadavky rámcového vzdělávacího programu, ale rovněž dbáme na efektivitu jazykového vzdělávání, jeho odborné propojení a možnosti individuálního růstu žáků dle jejich zaměření a zájmů.

Charakteristika předmětu Anglický jazyk

Anglický jazyk je vyučován v předmětu Cizí jazyk. Výuka Anglického jazyka navazuje na jazykové znalosti a komunikační dovednosti ze základních škol a směřuje k dosažení úrovně B1 podle Společného evropského referenčního rámce. Hodinová dotace je v každém ročníku tři hodiny týdně. Další jedna hodina je začleněna do společenskovědního celku. Realizace vzdělávacího obsahu předmětu probíhá rozličnými metodami. Frontální výuku doplňuje skupinová práce, práce ve dvojicích a individuální práce v projektech. Do vyučovacích hodin je zařazována práce s nahrávkami textů a písniček v interpretaci rodilých mluvčích, práce se slovníky, cizojazyčnými texty, mapami a anglickými časopisy. Součástí výuky jsou podle možností žáků také anglická divadelní a filmová představení a jazykově-poznávací zájezdy do Velké Británie.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- komunikovat v cizím jazyce v různých situacích života, v projevech mluvených i psaných, na všeobecná i odborná témata; volit adekvátní komunikační strategie a jazykové prostředky;
- efektivně pracovat s cizojazyčným textem včetně odborného, umět jej zpracovat a využívat jako zdroje poznání i jako prostředku ke zkvalitňování svých jazykových znalostí a dovedností;
- získávat informace o světě, zvláště o zemích studovaného jazyka, a to i prostřednictvím digitálních technologií, získané poznatky včetně odborných ze svého oboru využívat ke komunikaci a svému dalšímu vzdělávání;
- využívat vybrané metody a postupy efektivního studia cizího jazyka ke studiu dalších jazyků, příp. k dalšímu vzdělávání; využívat vědomosti a dovednosti získané ve výuce mateřského jazyka při studiu jazyků;

- chápat a respektovat tradice, zvyky a odlišné sociální a kulturní hodnoty jiných národů a jazykových oblastí, uplatňovat je ve vztahu k představitelům jiných kultur.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozumí přiměřeným souvislým projevům a diskusím rodilých mluvčích pronášeným ve standardním hovorovém tempu; • odhaduje význam neznámých výrazů podle kontextu a způsobu tvoření; • nalezne v promluvě hlavní a vedlejší myšlenky a důležité informace; • porozumí školním a pracovním pokynům; • rozpozná význam obecných sdělení a hlášení; • čte s porozuměním věcně i jazykově přiměřené texty, orientuje se v textu, • sdělí obsah, hlavní myšlenky či informace vyslechnuté nebo přečtené; • vypráví jednoduché příběhy, zážitky, popíše své pocity; • sdělí a zdůvodní svůj názor; • pronese jednoduše zformulovaný monolog před publikem; • vyjadřuje se téměř bezchybně v běžných, předvídatelných situacích; • dokáže experimentovat, zkoušet a hledat způsoby vyjádření srozumitelné pro posluchače; • zaznamená písemně podstatné myšlenky a informace z textu, zformuluje vlastní myšlenky a vytvoří text na dané téma a ve stanoveném rozsahu, např. formou popisu, sdělení, vyprávění, dopisu a odpovědi na dopis; • vyjádří písemně svůj názor na text; • přeloží text a používá slovníky (i elektronické); • vyhledá, zpracuje a prezentuje informace týkající se odborné problematiky, reaguje na jednoduché dotazy; • zapojí se do běžného hovoru bez přípravy;	**1 Řečové dovednosti** • receptivní řečová dovednost sluchová = poslech s porozuměním monologických i dialogických projevů • receptivní řečová dovednost zraková = čtení a práce s textem včetně odborného • produktivní řečová dovednost ústní = mluvení zaměřené situačně i tematicky • produktivní řečová dovednost písemná = zpracování textu v podobě reprodukce, osnovy, výpisků, anotací, apod. • jednoduchý překlad • interaktivní řečové dovednosti = střídání receptivních a produktivních činností • interakce ústní • interakce písemná

• vyměňuje si informace, které jsou běžné při neformálních hovorech; • zapojí se do debaty nebo argumentace, týká-li se známého tématu; • při pohovorech, na které je připraven, klade vhodné otázky a reaguje na dotazy tazatele; • vyřeší většinu běžných denních situací, které se mohou odehrát v cizojazyčném prostředí; • požádá o upřesnění nebo zopakování sdělené informace, pokud nezachytí přesně význam sdělení; • přeformuluje a objasní pronesené sdělení a zprostředkuje informaci dalším lidem; • uplatňuje různé techniky čtení textu; • ověří si i sdělí získané informace písemně; • zaznamená vzkazy volajících;	
• vyslovuje srozumitelně co nejblíže přirozené výslovnosti, rozlišuje základní zvukové prostředky daného jazyka a koriguje odlišnosti zvukové podoby jazyka; • komunikuje s jistou mírou sebedůvěry a aktivně používá získanou slovní zásobu, včetně vybrané frazeologie v rozsahu daných tematických okruhů, zejména v rutinních situacích každodenního života, a vlastních zálib; • používá opisné prostředky v neznámých situacích, při vyjadřování složitých myšlenek; • uplatňuje základní způsoby tvoření slov v jazyce; • dodržuje základní pravopisné normy v písemném projevu, opravuje chyby;	**2 Jazykové prostředky** • výslovnost (zvukové prostředky jazyka) • slovní zásoba a její tvoření (celkový předpokládaný rozsah slovní zásoby je minimálně 2 300 lexikálních jednotek za studium, z toho obecně odborná a odborná terminologie tvoří u úrovně B1 minimálně 20 %, u úrovně A2 15 % lexikálních jednotek) • gramatika (tvarosloví a větná skladba) • grafická podoba jazyka a pravopis
• vyjadřuje se ústně i písemně, k tématům osobního života i k tématům z oblasti odborného zaměření studia; • řeší pohotově a vhodně standardní řečové situace a frekventované situace týkající se pracovních činností;	**3 Tematické okruhy, obecné komunikační situace a jazykové funkce** • tematické okruhy: osobní údaje, dům a domov, každodenní život, volný čas, zábava, jídlo a nápoje, služby, cestování,

• domluví se v běžných situacích; získá i poskytne informace; • používá stylisticky vhodné obraty umožňující nekonfliktní vztahy a komunikaci;	mezilidské vztahy, péče o tělo a zdraví, nakupování, vzdělávání, zaměstnání, počasí, Česká republika, země dané jazykové oblasti aj; • tematické okruhy dané zaměřením studovaného oboru; • komunikační situace: získávání a předávání informací, např. sjednání schůzky, objednávka služby, vyřízení vzkazu apod.; • jazykové funkce: obraty při zahájení a ukončení rozhovoru, vyjádření žádosti, prosby, pozvání, odmítnutí, radosti, zklamání, naděje apod.
• prokazuje faktické znalosti především o geografických, demografických, hospodářských, politických, kulturních faktorech zemí dané jazykové oblasti i z jiných vyučovacích předmětů, a uplatňuje je také v porovnání s reáliemi mateřské země; • uplatňuje v komunikaci vhodně vybraná sociokulturní specifika daných zemí.	**3 Poznatky o zemích** • vybrané poznatky všeobecného i odborného charakteru k poznání země (zemí) příslušné jazykové oblasti, kultury, umění a literatury, tradic a společenských zvyklostí • informace ze sociokulturního prostředí v kontextu znalostí o České republice

7.2 Společenskovědní vzdělávání

Se realizuje zejména v učebním celku Společenskovědní vzdělávání s velkou 20 hodinovou dotací týdně během čtyřech let. Časová dotace svědčí o tom, jak velký význam přisuzujeme této vzdělávací oblasti. Společenskovědní vzdělávání má za cíl inspirovat žáky k aktivnímu a odpovědnému životu v demokratické společnosti. Vzdělávání směřuje k pozitivnímu ovlivňování hodnotové orientace žáků, aby byli slušnými lidmi, aby jednali uvážlivě nejen pro vlastní prospěch, ale též pro veřejný zájem. Kultivuje jejich historické vědomí, a tím je učí hlouběji rozumět jejich současnosti, učí je uvědomovat si vlastní identitu, kriticky myslet, nenechat se manipulovat a co nejvíce porozumět světu, v němž žijí.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci získali nebo si rozvinuli tyto obecné kompetence:

- využívat svých společenskovědních vědomostí a dovedností v praktickém životě: ve styku s jinými lidmi a různými institucemi, při řešení praktických otázek svého politického i filozoficko-etického rozhodování, hodnocení a jednání, při řešení svých problémů právního a sociálního charakteru;
- získávat a kriticky hodnotit informace z různých zdrojů – z verbálních textů (tj. tvořených slovy), z ikonických textů (obrazy, fotografie, schémata, mapy ...) a kombinovaných textů (např. film);
- formulovat věcně, pojmově a formálně správně své názory na sociální, politické, praktické ekonomické a etické otázky, náležitě je podložit argumenty, debatovat o nich s partnery.

Společenskovědní vzdělávání usiluje o formování a posilování těchto pozitivních citů, postojů, preferencí a hodnot:

- jednat odpovědně a přijímat odpovědnost za své rozhodnutí a jednání; žít čestně;
- cílevědomě zlepšovat a chránit životní prostředí, jednat v duchu udržitelného rozvoje;
- kriticky posuzovat skutečnost kolem sebe, přemýšlet o ní, tvořit si vlastní úsudek, nenechat se manipulovat;
- cítit potřebu občanské aktivity, vážit si demokracie a svobody, usilovat o její zachování a zdokonalování; preferovat demokratické hodnoty a přístupy před nedemokratickými, vystupovat zejména proti korupci, kriminalitě, jednat v souladu s humanitou a vlastenectvím, s demokratickými občanskými postoji, respektovat lidská práva, chápat meze lidské svobody a tolerance, jednat odpovědně a solidárně;
- uznávat, že lidský život je vysokou hodnotou, a proto je třeba si ho vážit a chránit jej;
- na základě vlastní identity ctít identitu jiných lidí, považovat je za stejně hodnotné jako sebe sama – tedy oprostit se ve vztahu k jiným lidem od předsudků a předsudečného jednání, intolerance, rasismu, etnické, náboženské a jiné nesnášenlivosti;
- vážit si hodnot lidské práce, jednat hospodárně, neničit hodnoty, ale pečovat o ně, snažit se zanechat po sobě něco pozitivního pro vlastní blízké lidi i širší komunitu;

- chtít si klást v životě praktické otázky filozofického a etického charakteru a hledat na ně v diskusi s jinými lidmi i se sebou samým odpovědi.

Ve společenskovědní oblasti vzdělávání je kladen důraz nikoliv na sumu teoretických poznatků, ale na přípravu pro praktický život a celoživotní vzdělávání. K této dobré přípravě je samozřejmě třeba vybraných vědomostí a dovedností, které jsou prostředkem ke kultivaci historického vědomí (především v dějinách 20. století), dále také ke kultivaci politického, sociálního, právního a ekonomického vědomí žáků a k posilování jejich mediální a finanční gramotnosti.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • objasní smysl poznávání dějin a variabilitu jejich výkladů; • uvede archeologická naleziště a uvede je do souvislosti se současným poznáním • převypráví příběhy z antické mytologie • uvede mytologické příklady, které se ve společenskovědních oborech stále objevují • uvede příklady kulturního přínosu starověkých civilizací, judaismu a křesťanství; • popíše základní – revoluční změny ve středověku a raném novověku; • na příkladu významných občanských revolucí vysvětlí boj za občanská i národní práva a vznik občanské společnosti; • objasní vznik novodobého českého národa a jeho úsilí o emancipaci; • popíše česko-německé vztahy a postavení Židů a Romů ve společnosti 18. a 19. stol.; • charakterizuje proces modernizace společnosti; • popíše evropskou koloniální expanzi;	**1 Člověk v dějinách (dějepis)** • poznávání dějin, význam poznávání dějin, variabilita výkladů dějin • archeologické doklady o dávných kulturách • starověk • antická mytologie • středověk a raný novověk (16. - 18. stol.) • **Novověk – 19. století** • velké občanské revoluce - americká a francouzská, revoluce 1848–49 v Evropě a v českých zemích • společnost a národy – národní hnutí v Evropě a v českých zemích, českoněmecké vztahy, postavení minorit; dualismus v habsburské monarchii, vznik národního státu v Německu • modernizace společnosti – technická, průmyslová, komunikační revoluce, urbanizace, demografický vývoj; evropská koloniální expanze • modernizovaná společnost a jedinec - sociální struktura společnosti, postavení žen, sociální zákonodárství, vzdělání

• vysvětlí rozdělení světa v důsledku koloniální expanze a rozpory mezi velmocemi; • popíše první světovou válku a objasní významné změny ve světě po válce; • charakterizuje první Československou republiku a srovná její demokracii se situací za tzv. druhé republiky (1938–39), objasní vývoj česko-německých vztahů; • vysvětlí projevy a důsledky velké hospodářské krize; • charakterizuje fašismus a nacismus; srovná nacistický a komunistický totalitarismus; • popíše mezinárodní vztahy v době mezi první a druhou světovou válkou, objasní, jak došlo k dočasné likvidaci ČSR; • objasní cíle válčících stran ve druhé světové válce, její totální charakter a její výsledky, popíše válečné zločiny včetně holocaustu; • objasní uspořádání světa po druhé světové válce a důsledky pro Československo; • popíše projevy a důsledky studené války; • charakterizuje komunistický režim v ČSSR v jeho vývoji a v souvislostech se změnami v celém komunistickém bloku; • popíše vývoj ve vyspělých demokraciích a vývoj evropské integrace; • popíše dekolonizaci a objasní problémy třetího světa; • vysvětlí rozpad sovětského bloku; • uvede příklady úspěchů vědy a techniky ve 20. století; • orientuje se v historii svého oboru – uvede její významné mezníky a osobnosti, vysvětlí přínos studovaného oboru pro život lidí;	• **Novověk – 20. století** • vztahy mezi velmocemi – pokus o revizi rozdělení světa první světovou válkou, české země za světové války, první odboj, poválečné uspořádání Evropy a světa, vývoj v Rusku • demokracie a diktatura – Československo v meziválečném období; autoritativní a totalitní režimy, nacismus v Německu a komunismus v Rusku a SSSR; velká hospodářská krize; mezinárodní vztahy ve 20. a 30. letech, růst napětí a cesta k válce; druhá světová válka, Československo za války, druhý čs. odboj, válečné zločiny včetně holocaustu, důsledky války • svět v blocích – poválečné uspořádání v Evropě a ve světě, poválečné Československo; studená válka; komunistická diktatura v Československu a její vývoj; demokratický svět, USA – světová supervelmoc; sovětský blok, SSSR – soupeřící supervelmoc; třetí svět a dekolonizace; konec bipolarity Východ-Západ
• vnímá inspiraci od historicky známé osobnosti pedagogiky	**Dějiny pedagogiky** • řečtí pedagogové • J. A. Komenský • Jean-Jacques Rousseau

• cituje svého oblíbeného historického pedagoga	• Jean Locke • Johann Heinrich Pestalozzi • Maria Montessori • John Dewey • Rudolf Steiner • Česká reformní pedagogika
• popíše rozčlenění soudobého světa na civilizační sféry a civilizace, charakterizuje základní světová náboženství; • vysvětlí, s jakými konflikty a problémy se potýká soudobý svět, jak jsou řešeny, debatuje o jejich možných perspektivách; • objasní postavení České republiky v Evropě a v soudobém světě; • charakterizuje soudobé cíle EU; • popíše funkci a činnost OSN a NATO; • vysvětlí zapojení ČR do mezinárodních struktur a podíl ČR na jejich aktivitách; • uvede příklady projevů globalizace a debatuje o jejích důsledcích;	**2 Soudobý svět** • rozmanitost soudobého světa: civilizační sféry a kultury; nejvýznamnější světová náboženství; velmoci, vyspělé státy, rozvojové země a jejich problémy; konflikty v soudobém světě • integrace a dezintegrace • Česká republika a svět: NATO, OSN; zapojení ČR do mezinárodních struktur; bezpečnost na počátku 21. století, konflikty v soudobém světě; globální problémy, globalizace
• charakterizuje současnou českou společnost, její etnické a sociální složení; • vysvětlí význam péče o kulturní hodnoty, význam vědy a umění; • popíše sociální nerovnost a chudobu ve vyspělých demokraciích, uvede postupy, jimiž lze do jisté míry řešit sociální problémy; • popíše, kam se může obrátit, když se dostane do složité sociální situace; • rozliší pravidelné a nepravidelné příjmy a výdaje a na základě toho sestaví rozpočet domácnosti; • navrhne, jak řešit schodkový rozpočet a jak naložit s přebytkovým rozpočtem domácnosti, včetně zajištění na stáří; • navrhne způsoby, jak využít osobní volné finanční prostředky; • vybere nejvýhodnější finanční produkt pro investování; • vybere nejvýhodnější úvěrový produkt, zdůvodní své rozhodnutí a posoudí	**3 Člověk v lidském společenství (ZSV)** • společnost, společnost tradiční a moderní, pozdně moderní společnost • hmotná kultura, duchovní kultura • současná česká společnost, společenské vrstvy, elity a jejich úloha • sociální nerovnost a chudoba v současné společnosti • majetek a jeho nabývání, rozhodování o finančních záležitostech jedince a rodiny, rozpočtu domácnosti, zodpovědné hospodaření • řešení krizových finančních situací, sociální zajištění občanů • rasy, etnika, národy a národnosti; majorita a minority ve společnosti, multikulturní soužití; migrace, migranti, azylanti • postavení mužů a žen, genderové problémy

způsoby zajištění úvěru, vysvětlí, jak se vyvarovat předlužení a jaké jsou jeho důsledky, a jak řešit tíživou finanční situaci; • dovede posoudit služby nabízené peněžními ústavy a jinými subjekty a jejich možná rizika; • objasní způsoby ovlivňování veřejnosti; • objasní význam solidarity a dobrých vztahů v komunitě; • debatuje o pozitivech i problémech multikulturního soužití, objasní příčiny migrace lidí; • posoudí, kdy je v praktickém životě rovnost pohlaví porušována; • objasní postavení církví a věřících v ČR; vysvětlí, čím jsou nebezpečné některé náboženské sekty a náboženský fundamentalismus;	• víra a ateismus, náboženství a církve, náboženská hnutí, sekty, náboženský fundamentalismus
• charakterizuje demokracii a objasní, jak funguje a jaké má problémy (korupce, kriminalita…); • objasní význam práv a svobod, které jsou zakotveny v českých zákonech, a popíše způsoby, jak lze ohrožená lidská práva obhajovat; • dovede kriticky přistupovat k mediálním obsahům a pozitivně využívat nabídky masových médií; • charakterizuje současný český politický systém, objasní funkci politických stran a svobodných voleb; • uvede příklady funkcí obecní a krajské samosprávy; • vysvětlí, jaké projevy je možné nazvat politickým radikalismem, nebo politickým extremismem;	**4 Člověk jako občan (ZSV)** • základní hodnoty a principy demokracie • lidská práva, jejich obhajování, veřejný ochránce práv, práva dětí • svobodný přístup k informacím, masová média a jejich funkce, kritický přístup k médiím, maximální využití potencionálu médií • stát, státy na počátku 21. století, český stát, státního občanství v ČR • česká ústava, politický systém v ČR, struktura veřejné správy, obecní a krajská samospráva • politika, politické ideologie • politické strany, volební systémy a volby • politický radikalismus a extremismus, současná česká extremistická scéna a její symbolika, mládež a extremismus • teror, terorismus • občanská participace, občanská společnost • občanské ctnosti potřebné pro demokracii a multikulturní soužití

• vysvětlí pojem právo, právní stát, uvede příklady právní ochrany a právních vztahů; • popíše soustavu soudů v ČR a činnost policie, soudů, advokacie a notářství; • vysvětlí, kdy je člověk způsobilý k právním úkonům a má trestní odpovědnost; • popíše, jaké závazky vyplývají z běžných smluv, a na příkladu ukáže možné důsledky vyplývající z neznalosti smlouvy včetně jejich všeobecných podmínek; • dovede hájit své spotřebitelské zájmy, např. podáním reklamace; • popíše práva a povinnosti mezi dětmi a rodiči, mezi manželi; popíše, kde může o této oblasti hledat informace nebo získat pomoc při řešení svých problémů; • popíše, co má obsahovat pracovní smlouva a vysvětlí práva a povinnosti zaměstnance; • objasní postupy vhodného jednání, stane-li se obětí nebo svědkem jednání, jako je šikana, lichva, korupce, násilí, vydírání atp.;	**5 Člověk a právo** • právo a spravedlnost, právní stát • právní řád, právní ochrana občanů, právní vztahy • soustava soudů v České republice • vlastnictví, právo v oblasti duševního vlastnictví; smlouvy, odpovědnost za škodu • rodinné právo • pracovní právo • správní řízení • trestní právo – trestní odpovědnost, tresty a ochranná opatření, orgány činné v trestním řízení • kriminalita páchaná na dětech a mladistvých, kriminalita páchaná mladistvými • notáři, advokáti a soudci
• definuje filozofii; • navrhne myšlenkovou mapu filozofických otázek; • navrhne myšlenkovou mapu etických otázek; • dovede používat vybraný pojmový aparát, který byl součástí učiva; • dovede pracovat s jemu obsahově a formálně dostupnými texty; • debatuje o praktických filozofických a etických otázkách (ze života kolem sebe – např. z kauz známých z médií, z krásné literatury a jiných druhů umění; • vysvětlí, proč jsou lidé za své názory, postoje a jednání odpovědni jiným lidem • definuje pojem paradigma a uvede v jakých paradigmatech se zřejmě pohybuje.	**6 Člověk a svět (praktická filozofie)** • co řeší filozofie a filozofická etika • význam filozofie a etiky v životě člověka, jejich smysl pro řešení životních situací • etika a její předmět, základní pojmy etiky; morálka, mravní hodnoty a normy, mravní rozhodování a odpovědnost • životní postoje a hodnotová orientace, člověk mezi touhou po vlastním štěstí a angažováním se pro obecné dobro a pro pomoc jiným lidem • paradigmata

7.3 Přírodovědné vzdělávání

Výuka přírodních věd přispívá k hlubšímu a komplexnímu pochopení přírodních jevů a zákonů, k formování žádoucích vztahů k přírodnímu prostředí a umožňuje žákům proniknout do dějů, které probíhají v živé i neživé přírodě. Cílem přírodovědného vzdělávání je především naučit žáky využívat přírodovědných poznatků v profesním i občanském životě. Dále aby byli ochotni klást si otázky o okolním světě jednak na své vlastní vývojové úrovni, ale také dětskýma očima a vyhledávat k nim relevantní, na důkazech založené odpovědi. Přírodovědné vzdělávání škola realizuje v komplexním celku KOMPAS zaměřeném na rozvoj klíčových kompetencí. Základní učivo a výsledky vzdělávání jsou rozšířeny o praktické náhledy, jak dané vědomosti využít pro inspiraci dětí v mateřských školách a volnočasových aktivitách. Věříme, že pokud si žák natrénuje vysvětlení některých, jemu blízkých, přírodovědných poznatků na nejjednodušší a nejsrozumitelnější úrovni, obohatí sám sebe a zároveň bude lépe připraven inspirovat druhé k přírodovědným znalostem.

Vyučování směřuje k tomu, aby žáci uměli:

- využívat přírodovědných poznatků a dovedností v praktickém životě ve všech situacích, které souvisejí s přírodovědnou oblastí;
- logicky uvažovat, analyzovat a řešit jednoduché přírodovědné problémy;
- pozorovat a zkoumat přírodu, provádět experimenty a měření, zpracovávat a vyhodnocovat získané údaje;
- komunikovat, vyhledávat a interpretovat přírodovědné informace a zaujímat k nim stanovisko, využívat získané informace v diskusi k přírodovědné a odborné tematice;
- porozumět základním ekologickým souvislostem a postavení člověka v přírodě a zdůvodnit nezbytnost udržitelného rozvoje;
- posoudit chemické látky z hlediska nebezpečnosti a vlivu na živé organismy.

V afektivní oblasti směřuje přírodovědné vzdělávání k tomu, aby žáci neztratili či případně získali:

- motivaci přispět k dodržování zásad udržitelného rozvoje v občanském životě i odborné pracovní činnosti;
- pozitivní postoj k přírodě;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání v přírodovědné oblasti.

7.3.1 Fyzikální vzdělávání

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozliší druhy pohybů a řeší jednoduché úlohy na pohyb hmotného bodu; • určí síly, které působí na tělesa, a popíše, jaký druh pohybu tyto síly vyvolají; • určí mechanickou práci a energii při pohybu tělesa působením stálé síly; • vysvětlí na příkladech platnost zákona zachování mechanické energie; • určí výslednici sil působících na těleso; • aplikuje Pascalův a Archimédův zákon při řešení úloh;	**1 Mechanika** • pohyby přímočaré, pohyb rovnoměrný po kružnici • Newtonovy pohybové zákony, síly v přírodě, gravitace • mechanická práce a energie • posuvný a otáčivý pohyb, skládání sil • tlakové síly a tlak v tekutinách
• vysvětlí význam teplotní roztažnosti látek v přírodě a v technické praxi; • vysvětlí pojem vnitřní energie soustavy (tělesa) a způsoby její změny; • popíše principy nejdůležitějších tepelných motorů; • nakreslí technický obrázek zvoleného motoru; • popíše přeměny skupenství látek a jejich význam v přírodě a v technické praxi;	**2 Termika** • teplota, teplotní roztažnost látek • teplo a práce, přeměny vnitřní energie tělesa • tepelné motory • technické výkresy • struktura pevných látek a kapalin, přeměny skupenství
• popíše elektrické pole z hlediska jeho působení na bodový elektrický náboj; • řeší úlohy s elektrickými obvody s použitím Ohmova zákona; • popíše princip a použití polovodičových součástek s přechodem PN; • určí magnetickou sílu v magnetickém poli vodiče s proudem; • popíše princip generování střídavých proudů a jejich využití v energetice; • překreslí schéma elektrické sítě v místnosti a předvede, jak by to vysvětlila dětem v MŠ	**3 Elektřina a magnetismus** • elektrický náboj tělesa, elektrická síla, elektrické pole, kapacita vodiče • elektrický proud v látkách, zákony elektrického proudu, polovodiče • magnetické pole, magnetické pole elektrického proudu, elektromagnetická indukce • vznik střídavého proudu, přenos elektrické energie střídavým proudem • technické výkresy elektrické sítě v budově

• rozliší základní druhy mechanického vlnění a popíše jejich šíření; • charakterizuje základní vlastnosti zvuku; • chápe negativní vliv hluku a zná způsoby ochrany sluchu; • charakterizuje světlo jeho vlnovou délkou a rychlostí v různých prostředích; • řeší úlohy na odraz a lom světla; • řeší úlohy na zobrazení zrcadly a čočkami; • vysvětlí optickou funkci oka a korekci jeho vad; • popíše význam různých druhů elektromagnetického záření; • vyhledá inspirativní pomůcky vhodné pro práci s nadanými dětmi	**4 Vlnění a optika** • mechanické kmitání a vlnění • zvukové vlnění • světlo a jeho šíření • zrcadla a čočky, oko • druhy elektromagnetického záření, rentgenové záření • hry vhodné do prostředí mateřských škol z oblasti optiky
• popíše strukturu elektronového obalu atomu z hlediska energie elektronu; • popíše stavbu atomového jádra a charakterizuje základní nukleony; • na příkladu blízkému chápání dítěte vysvětlí vzdálenosti mezi jednotlivými částmi modelu uhlíku • vysvětlí podstatu radioaktivity a popíše způsoby ochrany před jaderným zářením; • popíše princip získávání energie v jaderném reaktoru;	**5 Fyzika atomu** • model atomu, jeho „hmotná“ a nehmotná struktura • proporcionální a relativní rozměry modelu vodíku • nukleony, radioaktivita, jaderné záření • jaderná energie a její využití
• charakterizuje Slunce jako hvězdu; • popíše objekty ve sluneční soustavě; • zná příklady základních typů hvězd; • vypráví příběh pro dětskou duši minimálně o jednom souhvězdí, nebo hvězdě.	**6 Vesmír** • Slunce, planety a jejich pohyb, komety • hvězdy a galaxie • noční obloha a známá souhvězdí

7.3.2 Chemické vzdělávání

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • dokáže porovnat fyzikální a chemické vlastnosti různých látek; • popíše stavbu atomu, vznik chemické vazby; • zná názvy, značky a vzorce vybraných chemických prvků a sloučenin; • popíše charakteristické vlastnosti nekovů, kovů a jejich umístění v periodické soustavě prvků; • popíše základní metody oddělování složek ze směsí a jejich využití v praxi; • vyjádří složení roztoku a připraví roztok požadovaného složení; • vysvětlí podstatu chemických reakcí a zapíše jednoduchou chemickou reakci chemickou rovnicí; • provádí jednoduché chemické výpočty, které lze využít v odborné praxi; • najde odkazy na weby, hračky, metodická sdružení pro podporu „pokusů pro nejmenší děti“	**1 Obecná chemie** • chemické látky a jejich vlastnosti • částicové složení látek, atom, molekula • chemická vazba • chemické prvky, sloučeniny • chemická symbolika • periodická soustava prvků • směsi a roztoky • chemické reakce, chemické rovnice • výpočty v chemii • odkazy na weby, hračky, metodická sdružení pro podporu „pokusů pro nejmenší děti“
• vysvětlí vlastnosti anorganických látek; • tvoří chemické vzorce a názvy vybraných anorganických sloučenin; • charakterizuje vybrané prvky a anorganické sloučeniny a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě, posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí;	**2 Anorganická chemie** • anorganické látky, oxidy, kyseliny, hydroxidy, soli • názvosloví anorganických sloučenin • vybrané prvky a anorganické sloučeniny v běžném životě a v odborné praxi
• charakterizuje základní skupiny uhlovodíků a jejich vybrané deriváty a tvoří jednoduché chemické vzorce a názvy; • uvede významné zástupce jednoduchých organických sloučenin a zhodnotí jejich využití v odborné praxi a v běžném životě,	**3 Organická chemie** • vlastnosti atomu uhlíku • základ názvosloví organických sloučenin • organické sloučeniny v běžném životě a odborné praxi

posoudí je z hlediska vlivu na zdraví a životní prostředí; • navrhne myšlenkovou mapu k prvku z periodické tabulky prvků dle vlastního uvážení, např. jak se uhlík mění v uhlí a diamant	
• charakterizuje biogenní prvky a jejich sloučeniny; • charakterizuje nejdůležitější přírodní látky; • popíše vybrané biochemické děje.	**4 Biochemie** • chemické složení živých organismů • přírodní látky, bílkoviny, sacharidy, lipidy, nukleové kyseliny, biokatalyzátory • biochemické děje

7.3.3 Biologické a ekologické vzdělávání

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • vyjádří vlastními slovy základní vlastnosti živých soustav; • popíše buňku jako základní stavební a funkční jednotku života; • charakterizuje rostlinnou a živočišnou buňku a uvede rozdíly; • uvede základní skupiny organismů a porovná je; • objasní význam genetiky; • vysvětlí význam zdravé výživy a uvede principy zdravého životního stylu; • uvede příklady bakteriálních, virových a jiných onemocnění a možnosti prevence;	**1 Základy biologie** • vznik a vývoj života na Zemi • vlastnosti živých soustav • typy buněk • rozmanitost organismů a jejich charakteristika • dědičnost a proměnlivost • biologie člověka • zdraví a nemoc
• vysvětlí základní ekologické pojmy; • charakterizuje abiotické (sluneční záření, atmosféra, pedosféra, hydrosféra) a biotické faktory prostředí (populace, společenstva, ekosystémy); • charakterizuje základní vztahy mezi organismy ve společenstvu; • uvede příklad potravního řetězce; • popíše podstatu koloběhu látek v přírodě z hlediska látkového a energetického;	**2 Ekologie** • základní ekologické pojmy • ekologické faktory prostředí • potravní řetězce • koloběh látek v přírodě a tok energie • typy krajiny • individuální možnosti ekologického přístupu

• charakterizuje různé typy krajiny a její využívání člověkem; • popíše případy negativních dopadů lidských aktivit	
• popíše historii vzájemného ovlivňování člověka a přírody; • hodnotí vliv různých činností člověka na jednotlivé složky životního prostředí; • charakterizuje působení životního prostředí na člověka a jeho zdraví; • charakterizuje přírodní zdroje surovin a energie z hlediska jejich obnovitelnosti, posoudí vliv jejich využívání na prostředí; • popíše způsoby nakládání s odpady; • vysvětlí úvahu: Nejekologičtější je věc, která se vůbec nemusí vyrobit; • charakterizuje globální problémy na Zemi; • uvede základní znečišťující látky v ovzduší, ve vodě a v půdě a vyhledá informace o aktuální situaci; • uvede příklady chráněných území v ČR a v regionu; • uvede základní ekonomické, právní a informační nástroje společnosti na ochranu přírody a prostředí; • vysvětlí udržitelný rozvoj jako integraci environmentálních, ekonomických, technologických a sociálních přístupů k ochraně životního prostředí; • zdůvodní odpovědnost každého jedince za ochranu přírody, krajiny a životního prostředí; • na konkrétním příkladu z občanského života a odborné praxe navrhne řešení vybraného environmentálního problému.	**3 Člověk a životní prostředí** • vzájemné vztahy mezi člověkem a životním prostředím • dopady činností člověka na životní prostředí • přírodní zdroje energie a surovin • odpady • globální problémy • ochrana přírody a krajiny • nástroje společnosti na ochranu životního prostředí • zásady udržitelného rozvoje • odpovědnost jedince za ochranu přírody a životního prostředí

7.3.4 Zeměpis

RVP sice zeměpis řadí spíše ke společenským vědám, ale flexibilita kurikula a zaměření naší školy nám dovoluje ho logicky a prakticky ukotvit v přírodovědném bloku. Zeměpis je plně integrovaný do přírodovědného bloku Střední pedagogické školy INSPIRA. Při hodinové dotaci 1 hodina týdně (celkem 34 hodin za studium) zcela opouštíme koncept encyklopedického memorování. Pracujeme s kontextem slepých map a těžiště výuky přesouváme k pochopení fungování naší planety, ekologických vazeb, krajinných sfér a projevů klimatické změny. Předmět je úzce provázán s profilem absolventa oboru Předškolní a mimoškolní pedagogika – klade zásadní důraz na praktickou didaktickou aplikaci, tedy na to, jak přírodní zákonitosti, pozorování počasí a respekt k životnímu prostředí tvořivě a hravě předat dětem v mateřských školách a školních družinách.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • efektivně pracuje s tištěnou mapou, glóbusem i digitálními mapovými portály (Mapy.cz, Google Earth); • orientuje se v terénu podle kompasu, moderní GPS i přírodních úkazů; • vysvětlí dětem v MŠ jednoduchou formou rozdíl mezi kulatou Zemí (glóbusem) a plochou mapou; • navrhne a zrealizuje pro děti hru zaměřenou na prostorovou orientaci (např. „hledání pokladu“ v okolí školy);	**1 Kartografie a orientace v prostoru** • země jako vesmírné těleso: tvar, pohyby Země a jejich důsledky pro život (střídání dne/noci a ročních období) • základy topografie: glóbus, vznik mapy, měřítko, orientace na mapě • moderní technologie: GPS, digitální mapové aplikace v pedagogické praxi • metodika pro MŠ/ŠD: rozvoj prostorové orientace u dětí, tvorba jednoduchých plánků třídy/zahrady.
• charakterizuje jednotlivé sféry Země a popíše jejich vzájemné propojení a rovnováhu; • objasní příčiny a globální i lokální důsledky současné klimatické změny; • uplatňuje principy udržitelného rozvoje v každodenním životě školy i domova; • připraví pro děti projektový den „Počasí a koloběh vody“ s využitím jednoduchých, bezpečných pokusů.	**2 Přírodní sféry a klimatická změna** • fyzickogeografický obraz Země: krajinná sféra a její složky (litosféra, atmosféra, hydrosféra, biosféra, pedosféra) • počasí a podnebí: podnebné pásy, meteorologické jevy • globální ekologické problémy: klimatická změna, úbytek biodiverzity, sucho a hospodaření s vodou • metodika pro MŠ/ŠD: environmentální výchova, pozorování přírodních jevů s dětmi, badatelsky orientovaná výuka venku

• popíše vliv lidské činnosti na proměnu přírodního prostředí a vznik kulturní krajiny; • diskutuje o příčinách migrace, globální nerovnosti a multikulturním soužití bez předsudků; • jedná v duchu solidarity a respektu k rozmanitosti kultur (vize „Učit se žít společně“); • představí dětem specifika cizích kultur prostřednictvím jejich tradičních her, pohádek a písní; • metodicky připraví „Povídání o daleké zemi“; • metodicky připraví přírodovědnou vycházku pro školní družinu po okolí Pohořelic.	**3 Lidé, krajina a globální svět** • socioekonomická geografie: obyvatelstvo světa (rozmístění, rasy, náboženství), kulturní rozmanitost; • člověk a krajina: antropogenní tvary reliéfu, urbanizace, globalizace a její ekologické dopady; • metodika pro MŠ/ŠD: globální rozvojové vzdělávání formou příběhů a her; • terénní výuka**:** zásady bezpečnosti a organizace exkurzí s dětmi.

7.4 Matematické vzdělávání

Matematické vzdělávání navazuje na učivo a výsledky vzdělávání stanovené v RVP pro základní vzdělávání. Obecným cílem matematického vzdělávání je výchova přemýšlivého člověka, který bude umět používat matematiku v různých životních situacích (v odborné složce vzdělávání, v dalším studiu, v osobním životě, budoucím zaměstnání, volném čase apod.). Specifickým cílem matematického vzdělávání je přinést žákům radost, zážitek „Aha“ efektu. Věříme, že jen pedagog, který má pozitivní vztah k matematickým dovednostem umí inspirovat svěřené děti. Jeho dovednosti nemusí být rozsáhlé a hluboké, ale takové, aby uměl zapálit, nebo nehasit, nadšení dětí, které se se světem matematiky a předmatematickou gramotností setkávají. Inspirací jsou pro nás metody a pomůcky Montessori pedagogiky, Hejného metoda pro předškoláky a soubor Mensa Česko: Zábavná matematika pro nadané děti.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- aplikovat matematické poznatky a postupy v odborné složce vzdělávání;
- využívat matematické poznatky a metody řešení v praktickém životě a v dalším vzdělávání;
- matematizovat jednoduché reálné situace, užívat matematický model a vyhodnotit výsledek řešení vzhledem k realitě;
- zkoumat a řešit problémy včetně diskuze řešení;
- diskutovat metody řešení matematické úlohy;
- účelně využít digitální technologie a zdroje informací při řešení matematických úloh;
- číst s porozuměním matematický text, kriticky vyhodnotit informace získané z různých zdrojů;
- správně se matematicky vyjadřovat.

V afektivní oblasti směřuje matematické vzdělávání k tomu, aby žáci získali:

- pozitivní postoj k matematickému vzdělávání;
- motivaci k celoživotnímu vzdělávání;
- důvěru ve vlastní schopnosti, systematičnost a preciznost při práci;
- ochotu podporovat matematické vzdělání v jejich budoucím profesním působení.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • provádí aritmetické operace v R; • používá různé zápisy reálného čísla; • znázorní reálné číslo nebo jeho aproximace na číselné ose; • používá absolutní hodnotu a chápe její geometrický význam; • porovnává reálná čísla, určí vztahy mezi reálnými čísly; • zapíše a znázorní interval; • provádí, znázorní a zapíše operace s intervaly (sjednocení, průnik); • řeší praktické úlohy za použití trojčlenky, procentového počtu a poměru ve vztahu k danému oboru vzdělání; • provádí operace s mocninami a odmocninami; • řeší praktické úkoly s mocninami s racionálním exponentem a odmocninami; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**1 Operace s čísly** • číselný obor R • aritmetické operace v číselných oborech R • různé zápisy reálného čísla • reálná čísla a jejich vlastnosti • absolutní hodnota reálného čísla • intervaly jako číselné množiny • operace s číselnými množinami (sjednocení, průnik) • užití procentového počtu • mocniny s exponentem přirozeným, celým a racionálním • odmocniny • slovní úlohy • Montessori pomůcky
• používá pojem člen, koeficient, stupeň členu, stupeň mnohočlenu; • provádí operace s mnohočleny, lomenými výrazy, výrazy obsahujícími mocniny a odmocniny; • provádí umocnění dvojčlenu pomocí vzorců; • rozkládá mnohočleny na součin; • určí definiční obor výrazu; • sestaví výraz na základě zadání; • modeluje jednoduché reálné situace užitím výrazů zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**2 Číselné a algebraické výrazy** • číselné výrazy • algebraické výrazy • mnohočleny, lomené výrazy, výrazy s mocninami a odmocninami • definiční obor algebraického výrazu • slovní úlohy
• rozlišuje jednotlivé druhy funkcí, sestrojí jejich grafy a určí jejich vlastnosti včetně monotonie a extrémů;	**3 Funkce**

• pracuje s matematickým modelem reálných situací a výsledek vyhodnotí vzhledem k realitě; • aplikuje v úlohách poznatky o funkcích při úpravách výrazů a rovnic; • určí průsečíky grafu funkce s osami souřadnic; • určí hodnoty proměnné pro dané funkční hodnoty; • řeší reálné problémy s použitím uvedených funkcí zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	• pojem funkce, definiční obor a obor hodnot funkce, graf funkce • vlastnosti funkce • lineárně lomená funkce • kvadratická funkce • exponenciální funkce • logaritmická funkce • logaritmus a jeho užití • věty o logaritmech • úprava výrazů obsahujících funkce • slovní úlohy
• rozliší úpravy rovnic na ekvivalentní a neekvivalentní; • určí definiční obor rovnice a nerovnice; • řeší lineární rovnice, nerovnice a jejich soustavy, včetně grafického znázornění; • řeší kvadratické rovnice, nerovnice včetně grafického znázornění; • řeší rovnice s neznámou ve jmenovateli; • řeší rovnice v součinovém a podílovém tvaru; • řeší jednoduché logaritmické rovnice; • řeší jednoduché exponenciální rovnice; • vyjádří neznámou ze vzorce; • užívá vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice; • užívá rovnic, nerovnic a jejich soustav k řešení reálných problémů, zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**4 Řešení rovnic a nerovnic** • úpravy rovnic • lineární rovnice a nerovnice s jednou neznámou • rovnice s neznámou ve jmenovateli • rovnice v součinovém a podílovém tvaru • kvadratická rovnice a nerovnice • vztahy mezi kořeny a koeficienty kvadratické rovnice • soustavy rovnic, nerovnic • logaritmické rovnice • exponenciální rovnice • grafické řešení rovnic, nerovnic a jejich soustav • vyjádření neznámé ze vzorce - slovní úlohy
• užívá pojmy: orientovaný úhel, velikost úhlu; • graficky znázorní goniometrické funkce v oboru reálných čísel; • s použitím goniometrických funkcí určí ze zadaných údajů velikost stran a úhlů v pravoúhlém a obecném trojúhelníku;	**5 Goniometrie a trigonometrie** • orientovaný úhel • goniometrické funkce • věta sinová a kosinová • goniometrické rovnice • využití goniometrických funkcí k určení stran a úhlů v trojúhelníku

• při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	
• užívá pojmy a vztahy: bod, přímka, rovina, odchylka dvou přímek, vzdálenost bodu od přímky, vzdálenost dvou rovnoběžek, úsečka a její délka; • užívá jednotky délky a obsahu, provádí převody jednotek délky a obsahu; • řeší úlohy na polohové a metrické vlastnosti rovinných útvarů zejména ve vztahu k danému oboru vzdělání; • užívá věty o shodnosti a podobnosti trojúhelníků v početních i konstrukčních úlohách; • graficky rozdělí úsečku v daném poměru; - graficky změní velikost úsečky v daném poměru; • využívá poznatky o množinách všech bodů dané vlastnosti v konstrukčních úlohách; • popíše rovinné útvary, určí jejich obvod a obsah; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**6 Planimetrie** • planimetrické pojmy • polohové vztahy rovinných útvarů • metrické vlastnosti rovinných útvarů • Euklidovy věty • množiny bodů dané vlastnosti • rovinné útvary: kružnice, kruh a jejich části, mnohoúhelníky, pravidelné mnohoúhelníky, složené útvary, konvexní a nekonvexní útvary • trojúhelník a čtyřúhelník (strana, vnitřní a vnější úhly, výšky, ortocentrum, těžnice, těžiště, střední příčky, kružnice opsaná a vepsaná) • shodná zobrazení v rovině, jejich vlastnosti a jejich uplatnění • podobná zobrazení v rovině, jejich vlastnosti a jejich uplatnění • shodnost a podobnost
• určuje vzájemnou polohu bodů a přímek, bodů a roviny, dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; • určí odchylku dvou přímek, přímky a roviny, dvou rovin; • určuje vzdálenost bodů, přímek a rovin; • charakterizuje tělesa: komolý jehlan a kužel, koule a její části; • nakreslí stereometrická tělesa vhodná k výzdobě mateřské školky • užívá a převádí jednotky objemu; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**7 Stereometrie** • polohové vztahy prostorových útvarů • metrické vlastnosti prostorových útvarů • tělesa a jejich sítě • složená tělesa • výpočet povrchu, objemu těles, složených těles
• určí vzdálenost dvou bodů a souřadnice středu úsečky; • užívá pojmy: vektor a jeho umístění, souřadnice bodu, vektoru a velikost vektoru;	**8 Analytická geometrie** • souřadnice bodu • souřadnice vektoru • střed úsečky • vzdálenost bodů

• užije grafickou interpretaci operací s vektory; • určí velikost úhlu dvou vektorů; • určí polohové vztahy bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; • určí metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině a aplikuje je v úlohách; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	• operace s vektory • přímka v rovině • polohové vztahy bodů a přímek v rovině • metrické vlastnosti bodů a přímek v rovině
• vysvětlí posloupnost jako zvláštní případ funkce; • pozná aritmetickou posloupnost a určí její vlastnosti; • pozná geometrickou posloupnost a určí její vlastnosti; • provádí výpočty finančních záležitostí; změny cen zboží, směna peněz, danění, úrok, jednoduché úrokování, spoření, úvěry, splátky úvěrů; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací;	**9 Posloupnosti a finanční matematika** • poznatky o posloupnostech • aritmetická posloupnost • geometrická posloupnost • finanční matematika • slovní úlohy • využití posloupností pro řešení úloh z praxe
• sestaví tabulku četností; • čte a vyhodnotí statistické údaje v tabulkách, diagramech a grafech; • při řešení úloh účelně využívá digitální technologie a zdroje informací.	**10 Statistika** • statistický soubor • četnost a relativní četnost znaku • statistická data v grafech a tabulkách

7.5 Estetické vzdělávání

Estetické vzdělávání významně přispívá ke kultivaci člověka, vychovává žáky ke kultivovanému jazykovému projevu a podílí se na rozvoji jejich duševního života. Má nadpředmětový charakter. Ve školním vzdělávacím program Střední pedagogické školy INSPIRA se prolíná do všech vyučovacích předmětů. V každém předmětu nebo celku je výstup, který pracuje s estetickým cítěním budoucích pedagogů. Obecným cílem estetického vzdělávání je utvářet kladný vztah k materiálním a duchovním hodnotám, snažit se přispívat k jejich tvorbě i ochraně. Vytvořený systém kulturních hodnot pomáhá formovat postoje žáka a je obranou proti snadné manipulaci a intoleranci. Žáci jsou vedeni i k esteticky tvořivým aktivitám. Estetické vzdělávání se podílí rovněž na rozvoji sociálních kompetencí žáků. K dosažení tohoto cíle přispívá i jazykové vzdělávání v mateřském jazyce a naopak estetické vzdělávání prohlubuje znalosti jazykové a kultivuje jazykový projev žáků.

Literární výchova kromě výchovy ke čtenářství, rozboru a interpretaci uměleckých děl vede i k celkovému přehledu o hlavních jevech a pilířích v české a světové literatuře. Poznání textu slouží rovněž k vytváření rozmanitých komunikačních situací, v nichž probíhá dialog žáků s texty a učitelem i mezi žáky navzájem. Školní vzdělávací program dává dostatek času a prostoru k tom, aby žáci skutečně četli inspirativní pedagogické autory. Nedostačují faktografické znalosti, které jsou dnes běžně dostupné na každém elektronickém zařízení, ale skutečný zážitek z četby textů.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- prožívali radost z esteticky podnětných událostí
- uplatňovali ve svém životním stylu estetická kritéria;
- chápali umění jako specifickou výpověď o skutečnosti;
- chápali význam umění pro člověka;
- správně formulovali a vyjadřovali své názory;
- přistupovali s tolerancí k estetickému cítění, vkusu a zájmu druhých lidí;
- podporovali hodnoty místní, národní, evropské i světové kultury a měli k nim vytvořen pozitivní vztah;
- získali přehled o kulturním dění;
- uvědomovali si vliv prostředků masové komunikace na utváření kultury.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • zařadí typická díla do jednotlivých uměleckých směrů a příslušných historických období; • zhodnotí význam daného autora i díla pro dobu, v níž tvořil, pro příslušný umělecký směr i pro další generace; • vyjádří vlastní prožitky z recepce daných uměleckých děl; • samostatně vyhledává informace v této oblasti;	**1 Literatura a ostatní druhy umění** • umění jako specifická výpověď o skutečnosti • aktivní poznávání různých druhů umění našeho i světového, současného i minulého, v tradiční i mediální podobě • vývoj české a světové literatury v kulturních a historických souvislostech
• rozezná umělecký text od neuměleckého; • vystihne charakteristické znaky různých literárních textů a rozdíly mezi nimi; • text interpretuje a debatuje o něm; • konkrétní literární díla klasifikuje podle základních druhů a žánrů;	**2 Práce s literárním textem** • základy literární vědy • literární druhy a žánry • četba a interpretace literárního textu • četba děl světových pedagogů • metody interpretace textu

• při rozboru textu uplatňuje znalosti z literární teorie; • vypráví o dílech světových pedagogů;	• tvořivé činnosti
• orientuje se v nabídce kulturních institucí; • porovná typické znaky kultur hlavních národností na našem území; • popíše vhodné společenské chování v dané situaci.	**3 Kultura** • kulturní instituce v ČR a v regionu • kultura národností na našem území • společenská kultura – principy a normy kulturního chování, společenská výchova • kultura bydlení, odívání • lidové umění a užitá tvorba; • estetické a funkční normy při tvorbě a výrobě předmětů používaných v běžném životě • ochrana a využívání kulturních hodnot • funkce reklamy a propagačních prostředků a její vliv na životní styl

7.6 Vzdělávání pro zdraví

Oblast vzdělávání pro zdraví si klade za cíl vybavit žáky znalostmi a dovednostmi potřebnými k preventivní a aktivní péči o zdraví a bezpečnost, a tak rozvinout a podpořit jejich chování a postoje ke zdravému způsobu života a celoživotní odpovědnosti za své zdraví. Vede žáky k tomu, aby znali potřeby svého těla v jeho biopsychosociálněspirituální jednotě a rozuměli tomu, jak působí výživa, životní prostředí, dodržování hygieny, pohybové aktivity, pozitivní emoce, překonávání negativních emocí a stavů, jednostranné činnosti, mezilidské vztahy a jiné vlivy na zdraví. Důraz se klade na výchovu proti závislostem (na alkoholu, tabákových výrobcích, drogách, hracích automatech, počítačových hrách aj.), proti médii vnucovanému ideálu tělesné krásy mladých lidí a na výchovu k odpovědnému přístupu k sexu. Protože jsou lidé v současnosti vystaveni řadě nebezpečí, která ohrožují jejich zdraví a často i život, nabývají na významu i dovednosti potřebné pro obranu a ochranu proti nim, tj. pro chování při vzniku mimořádných událostí.

V tělesné výchově se usiluje zejména o výchovu a vzdělávání pro celoživotní provádění pohybových aktivit a rozvoj pozitivních vlastností osobnosti. Žáci jsou vedeni k pravidelnému provádění pohybových činností, ke kvalitě v pohybovém učení, jsou jim vytvářeny podmínky k prožívání pohybu a sportovního výkonu, ke kompenzování negativních vlivů způsobu života a ke spolupráci při společných činnostech. Nezanedbatelné je dodržování zásad bezpečnosti a prevence úrazů při pohybových aktivitách.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci dovedli:

- pociťovat radost a uspokojení z propojení vědomého bytí, pohybu, hudby nebo řeči;
- pociťovat radost z prováděných tělesných (sportovních) činností;
- vážit si zdraví jako jedné z prvořadých hodnot potřebné ke kvalitnímu prožívání života a cílevědomě je chránit; rozpoznat, co ohrožuje tělesné a duševní zdraví;
- racionálně jednat v situacích osobního a veřejného ohrožení;
- chápat, jak vlivy životního prostředí působí na zdraví člověka;
- znát prostředky, jak chránit své zdraví, zvyšovat tělesnou zdatnost a kultivovat svůj pohybový projev; usilovat o dosažení optimálního pohybového rozvoje v rámci svých možností;
- kriticky přistupovat k mediálním informacím a komerčním nabídkám produktů vztahujících se k péči o zdraví;
- vyrovnávat nedostatek pohybu a jednostrannou tělesnou a duševní zátěž;
- usilovat o pozitivní změny tělesného sebepojetí;
- využívat pohybových činností, pravidel a soutěží ke správným rozhodovacím postupům podle zásad fair play;
- kontrolovat a ovládat své jednání, chovat se odpovědně v zařízeních tělesné výchovy a sportu a při pohybových činnostech vůbec; podle potřeby spolupracovat;
- preferovat pravidelné provádění pohybových aktivit v denním režimu; eliminovat zdraví ohrožující návyky a činnosti.

Oblast vzdělávání pro zdraví zahrnuje jednak učivo potřebné k péči o vlastní zdraví, k bezpečnému jednání v krizových situacích a za mimořádných událostí, včetně poskytnutí neodkladné první pomoci, jednak učivo tělesné výchovy. Vzdělávací oblast je realizována ve vyučovacím předmětu tělesná výchova a tělesná výchova s metodikou, ale také v učebních celcích KOMPAS, zaměřených na rozvoj klíčových kompetencí. Podporovány jsou sportovní kurzy, sportovní dny a další organizační formy výchovy a vzdělávání. Vnitřní areál školy umožňuje zařadit pohybové chvilky, tělovýchovné chvilky, relaxační chvilky, kompenzační cvičení a jiné způsoby prospěšné zdravému životnímu stylu.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • popíše, jak faktory životního prostředí ovlivňují zdraví lidí; • zdůvodní význam zdravého životního stylu; • dovede posoudit vliv pracovních podmínek a povolání na své zdraví v dlouhodobé perspektivě a ví, jak by mohl kompenzovat jejich nežádoucí důsledky;	**1 Péče o zdraví** • činitelé ovlivňující zdraví: životní prostředí, životní styl, pohybové aktivity, výživa a stravovací návyky, rizikové chování aj. • duševní zdraví a rozvoj osobnosti; sociální dovednosti; rizikové faktory poškozující zdraví • odpovědnost za zdraví své i druhých; péče o veřejné zdraví v ČR;

• dovede posoudit psychické, estetické a sociální účinky pohybových činností; • popíše vliv fyzického a psychického zatížení na lidský organismus; • orientuje se v zásadách zdravé výživy a v jejích alternativních směrech; • diskutuje a argumentuje o etice v partnerských vztazích, o vhodných partnerech a o odpovědném přístupu k pohlavnímu životu; • kriticky hodnotí mediální obraz krásy lidského těla a komerční reklamu; dovede posoudit prospěšné možnosti kultivace a estetizace svého vzhledu;	• práva a povinnosti v případě nemoci nebo úrazu • partnerské vztahy; lidská sexualita • prevence úrazů a nemocí • mediální obraz krásy lidského těla, komerční reklama
• popíše, jak předejít dětské panice při mimořádných událostech; • dovede rozpoznat hrozící nebezpečí a ví, jak se doporučuje na ně reagovat; • prokáže dovednosti poskytnutí první pomoci sobě a jiným;	**2 Zásady jednání v situacích osobního ohrožení a za mimořádných událostí** • osobní život a zdraví ohrožující situace • mimořádné události (živelní pohromy, havárie, krizové situace aj.) • základní úkoly ochrany obyvatelstva (varování, evakuace) • první pomoc • úrazy a náhlé zdravotní příhody • poranění při hromadném zasažení obyvatel • stavy bezprostředně ohrožující život
• komunikuje při pohybových činnostech; • dodržuje smluvené signály a vhodně používá odbornou terminologii; • dovede se zapojit do organizace turnajů a soutěží a umí zpracovat jednoduchou dokumentaci; • dokáže zapisovat a sledovat výkony jednotlivců nebo týmu; • dovede připravit prostředky k plánovaným pohybovým činnostem; • sestaví soubory zdravotně zaměřených cvičení, cvičení pro tělesnou a duševní relaxaci; • navrhne kondiční program osobního rozvoje a vyhodnotí jej; • uplatňuje zásady sportovního tréninku;	**3 Tělesná výchova** **Teoretické poznatky** • význam pohybu pro zdraví; prostředky ke zvyšování síly, rychlosti, vytrvalosti, obratnosti a pohyblivosti; technika a taktika; • zásady sportovního tréninku; • hygiena a bezpečnost; • vhodné oblečení; • regenerace a kompenzace; • relaxace; • pravidla her, závodů a soutěží; • zásady sestavování a vedení sestav všeobecně rozvíjejících nebo cíleně zaměřených cvičení; • pohybové testy;

• dokáže vyhledat potřebné informace z oblasti zdraví a pohybu; • dovede o pohybových činnostech diskutovat, analyzovat je a hodnotit; • dovede rozvíjet svalovou sílu, rychlost, vytrvalost, obratnost a pohyblivost; • ovládá kompenzační cvičení k regeneraci tělesných a duševních sil, i vzhledem k požadavkům budoucího povolání; • uplatňuje osvojené způsoby relaxace; • uplatňuje zásady bezpečnosti při pohybových aktivitách; • je schopen sladit pohyb s hudbou, umí sestavit pohybové vazby a vytvořit pohybovou sestavu; • využívá pohybové činnosti pro všestrannou pohybovou přípravu a zvyšování tělesné zdatnosti; • dokáže zjistit úroveň pohyblivosti, ukazatele své tělesné zdatnosti a korigovat si pohybový režim ve shodě se zjištěnými údaji; • pozná chybně a správně prováděné činnosti; • umí analyzovat a zhodnotit kvalitu pohybové činnosti nebo výkonu; • ověří úroveň tělesné zdatnosti a svalové nerovnováhy;	**Tělesná cvičení** • pořadová, všestranně rozvíjející, kondiční, koordinační, kompenzační, relaxační aj. jako součást všech tematických celků **Gymnastika** • gymnastika: cvičení s náčiním, cvičení na nářadí, akrobacie; • rytmická gymnastika: pohybové činnosti a kondiční programy cvičení s hudebním a rytmickým doprovodem; • tanec • eurytmika **Atletika** • rychlá chůze • indiánský běh • běhy (rychlý, vytrvalý); **Pohybové hry** • drobné • adaptační • sportovní hry • venkovní a vnitřní **Úpoly** • pády • základní sebeobrana **Plavání** • adaptace na vodní prostředí • vodní hry • plavecké způsoby • určená vzdálenost plaveckým způsobem • dopomoc unavenému plavci • záchrana **Turistika a sporty v přírodě** • příprava turistické akce • orientace v krajině **Testování tělesné zdatnosti** • motorické testy
• zvolí vhodná cvičení ke korekci svého zdravotního oslabení a dokáže rozlišit	**4 Zdravotní tělesná výchova**

vhodné a nevhodné pohybové činnosti vzhledem k poruše svého zdraví; • je schopen zhodnotit své pohybové možnosti a dosahovat osobního výkonu z nabídky pohybových aktivit.	• podle doporučení lékaře - speciální korektivní cvičení podle druhu oslabení • pohybové aktivity, zejména gymnastická cvičení, pohybové hry, plavání, turistika a pobyt v přírodě • kontraindikované pohybové aktivity

7.7 Informatické vzdělávání

Obecným cílem informatického vzdělávání je vést žáky ke schopnosti rozpoznávat informatické aspekty světa a využívat poznatky z informatiky k porozumění a uvažování o přirozených i umělých systémech a procesech, ke schopnosti řešit nejrůznější pracovní a životní situace, cílevědomě a systematicky volit a uplatňovat optimální postupy. Výuka informatiky přispívá k hlubšímu a komplexnímu porozumění výpočetním zařízením a principům, na kterých fungují. Tím usnadňuje využití digitálních technologií v ostatních oborech a rozvoj uživatelských dovedností žáků vázaných na vzdělávací obsah těchto oborů. Aplikuje možnosti umělé inteligence do kontextu předškolní a mimoškolní výchovy.

Informatickému vzdělávání přisuzujeme velký význam, a proto je mu věnován celý informatický blok. Žák je veden k tomu, aby informační a komunikační technologie byly nedílnou součástí jeho profesního života, ale aby si zároveň byl vědom, že inspirativní pedagog může být i člověk oproštěný od moderních technologií. Informatický blok pracuje s oběma těmito polaritami. Na jedné straně silný praktický důraz na moderní technologie, na druhé straně jistý filozofický nadhled, že informatika je zejména o in-formacích, které nemusí být vázané jen na svět počítačů. Cílem bloku je žáky s ICT nástroji co nejvíce seznamovat, ale také předávat vědomí, že inspirativního pedagoga nedělá škola, nástroje, pomůcky, ale zejména individualizovaná osobnost v duchu C. G. Junga.

Vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci:

- porozuměli základním pojmům a metodám informatiky jako vědního oboru a jeho uplatnění v ostatních vědních oborech a profesích;
- rozpoznávali a formulovali problémy s ohledem na jejich řešitelnost;
- získávali, zaznamenávali, uspořádávali, strukturovali, předávali data a informace;
- rozkládali systémy a procesy na části, odhalovali jejich vztahy a strukturu;
- byli schopni uplatnit algoritmický způsob myšlení při řešení problémů, vytvářeli a formulovali postupy a řešení, které lze přenechat k vykonání jinému člověku nebo stroji;
- vytvářeli formální popisy, modely a simulace skutečných situací i pracovních postupů;
- testovali, analyzovali, vyhodnocovali, porovnávali a vylepšovali existující i navrhované algoritmy, postupy nebo informatická řešení;

- rozuměli technickým základům digitálních technologií do té míry, aby byli schopni je efektivně a bezpečně používat a snadno se naučili používat nové;
- byli schopni využít digitální technologie při řešení problémů, které jsou příliš složité nebo rozsáhlé (pro člověka);
- zvládli si vybrat adekvátní virtuální asistenty pro řešení rutinních úkolů;
- dokázali pomocí virtuálních asistentů a dalších prostředků AI připravovat podnětná a inspirující prostředí v dětských skupinách;
- navrhovali systémy či jejich části, procesy, propojovali různé technologie či jejich části a vytvářeli tak nová řešení za pomoci již existujících nástrojů a prvků;
- hodnotili přínos a rizika různých systémů, procesů, postupů a technologií v kontextu zadaného problému;
- dorozuměli se a spolupracovali s ostatními při dosahování společného cíle;
- neohrožovali svým chováním v digitálním prostředí sebe, druhé ani technologie samotné;
- uvědomovali si, že technologie ovlivňují společnost, a naopak chápali svou odpovědnost při používání technologií

V afektivní oblasti směřuje informatické vzdělávání k tomu, aby žáci získali:

- otevřený i kritický postoj k digitálním technologiím a jejich využívání;
- motivaci k celoživotnímu učení;
- důvěru ve vlastní schopnosti a preciznost při práci;
- schopnost odhadnout, které úlohy jsou schopni řešit sami a u kterých si vyžádají pomoc odborníka;
- sebejistotu a vytrvalost při řešení obtížného či složitého problému;
- schopnost vypořádat se s otevřenými problémy a nejednoznačně zadanými úkoly;
- vyhledávali inspirativní podněty, reagovali na ně, hodnotili je a integrovali je do svého pracovního života.

Žáci mohou používat vhodná prostředí, pomůcky, ale i různé běžně dostupné nástroje, programy a technologie. S informatickými koncepty se seznamují prostřednictvím vlastní zkušenosti s řešením rozmanitých problémových situací. Setkávají se i se situacemi blízkými jejich životu a odborné praxi. Některé řeší s pomocí programování a technologií, některé bez nich. Charakteristickým znakem výuky je to, že žáci postup řešení aktivně hledají a testují ve skupinách nebo samostatně, cílem není postupovat pouze podle předem daných návodů.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • interpretuje data (získá z dat informace), posuzuje množství informace v datech, vyslovuje předpovědi na základě dat, uvědomuje si omezení použitých modelů; • odhaluje chyby v datech; • porovná různé příklady kódování dat a jejich použití; • vysvětlí proces digitalizace a jeho úskalí; • aktivně a s porozuměním používá různé datové formáty, ovládá konverzi mezi různými formáty téhož obsahu; • formuluje problém a požadavky na jeho řešení; získává potřebné informace, posuzuje jejich využitelnost a dostatek (úplnost) vzhledem k řešenému problému; používá systémový přístup k řešení problémů; pro řešení problému sestaví model; • převede data z jednoho modelu do jiného; porovná různé modely s ohledem na kvalitu řešení daného problému; • zvažuje přínosy a limity statistického zpracování dat a strojového učení v oblasti umělé inteligence;	**1 Data, informace a modelování** • data a informace, interpretace dat; • informace a množství informace v datech; • chyby v datech a kontrola dat; • kódování informací a dat; • záznam, přenos a distribuce dat a informací v digitální podobě; • datové formáty, kódování různých formátů dat (např. text, obraz, zvuk, video); • zápis informace pomocí kódovací tabulky nebo kódovacího jazyka; • model jako zjednodušení reality (např. schéma, graf, diagram, pojmová a myšlenková mapa); • vlastnosti, vazby a závislosti modelu dat; • statistické zpracování dat, odhad a předpovědi; • strojové učení na základě dat, jeho limity, přínosy a rizika
• na základě analýzy problému specifikuje zadání pro tvorbu programu, skriptu nebo webové aplikace; • rozdělí zadání nebo problém na menší části, rozhodne, které je vhodné řešit algoritmicky, své rozhodnutí zdůvodní; • navrhne algoritmy podle specifikace zadání a zapíše je vhodnou formou; • ve vztahu k charakteru a velikosti vstupu hodnotí algoritmy a datové struktury podle různých hledisek, porovná a vybere pro řešený problém ty nejvhodnější; • vytvoří jednoduchý spustitelný program, skript, nebo webovou aplikaci; • testuje spustitelný program, skript nebo webovou aplikaci;	**2 Tvorba, testování a provoz softwaru** **Požadavky a analýza** • specifikace a popis řešeného problému, požadavky na řešení; • analýza a dekompozice (rozložení) problému; **Tvorba a vývoj** • základní koncepce tvorby programů (např. proměnná a datový typ, řídící příkazy, cykly); • návrh algoritmů a datových struktur; • zápis algoritmu vhodnou formou (např. blokové schéma, přirozené a formální jazyky, skriptovací a programovací jazyk);

• najde, specifikuje a opraví případnou chybu; • spolupracuje při tvorbě programu s další osobou, popisuje strukturu programu další osobě;	• využívání hotových komponent; **Testování** • druhy chyb, chybové hlášky, neočekávané ukončení a zamrznutí; • způsoby a druhy testování softwaru; • spotřeba výpočetních a jiných zdrojů; **Běh a provoz** • verze programu, instalace a aktualizace programu; • hlášení a evidence závad, logování a sledování provozu; • nápověda a licence programu
• analyzuje a hodnotí informační systémy podle zadaných hledisek; • vyhledává pomocí uživatelského rozhraní a navigace v informačním systému specifické informace podle zadání; • vyhledává a zpracovává data pomocí vhodných nástrojů pro dotazování; • identifikuje zdroje záznamů v informačním systému a určuje jejich umístění, validitu a míru zabezpečení; • provede hromadný import nebo export dat; • navrhne procesy zpracování dat a roli/role jednotlivých uživatelů; • navrhne a vytvoří strukturu vzájemného propojení dat; • třídí a řadí data, která následně vizualizuje nebo zpracuje do obvyklého formátu v daném kontextu a oboru; • navrhne způsob využití informačního systému k řešení problému ve svém oboru, otestuje ho se skupinou uživatelů a vyhodnotí případné chyby, chybové stavy a jejich příčiny;	**3 Informační systémy** • účel a charakteristika informačního systému nebo služby; • veřejné nebo oborové informační systémy a služby; • uživatelská rozhraní (např. navigace, přístupnost, jazykové mutace); • uživatelské účty, role, oprávnění a bezpečnost v informačních systémech; • datový záznam, entita, atribut a vazba, číselníky a identifikátory; • definice procesů, činností a konfigurace informačního systému; • zdroje záznamů v informačním systému (např. databáze, souborový systém, síťové služby); • vyhledávání a vizualizace dat (např. třídění, řazení a filtrování, rozpoznávání vzorů a trendů); • hromadné zpracování dat, export a import;
• identifikuje v historii vývoje hardwaru i softwaru zlomové události; • ukáže, které koncepty se nemění a které ano; • rozumí fungování hardwaru a periferií natolik, aby je mohl efektivně a bezpečně	**4 Digitální technologie** **Hardware a software** • zlomové události a technologie v historii a jejich vliv na obor, trh práce a společnost;

používat a snadno se naučil používat nové; • popíše, jakým způsobem operační systém zajišťuje své hlavní úkoly; • rozpozná různé druhy paměťových úložišť a popíše jejich základní principy, nastavuje sdílení a zálohování dat; • na základě porozumění fungování softwaru efektivně a bezpečně využívá různá uživatelská prostředí; • efektivně a bezpečně využívá vhodné aplikace podle stanoveného cíle; • porovná jednotlivé způsoby propojení digitálních zařízení, charakterizuje počítačové sítě a internet; • vysvětlí, pomocí čeho a jak je komunikace mezi jednotlivými zařízeními v síti zajištěna; • rozumí fungování sítí natolik, aby je mohl bezpečně a efektivně používat; • identifikuje a řeší technické problémy vznikající při práci s digitálními zařízeními; • poradí druhým při řešení typických závad; • chrání digitální zařízení, digitální obsah i osobní údaje v digitálním prostředí před poškozením, přepisem/změnou či zneužitím; • reaguje na změny v technologiích ovlivňujících bezpečnost; • s vědomím souvislostí fyzického a digitálního světa vytváří, spravuje a chrání jednu či více digitálních identit; • kontroluje svou digitální stopu, ať už ji vytváří sám, nebo někdo jiný, v případě potřeby dokáže používat služby internetu anonymně; • v případě personalizovaného obsahu dokáže identifikovat obsah generovaný algoritmy doporučovacích systémů.	• současná výpočetní zařízení, jejich technické parametry, základní komponenty; • připojitelné periferie, zobrazovací zařízení, vstupní/výstupní zařízení, rozhraní a konektory; • souborový systém a paměťová úložiště; • operační systémy; • aplikační software a jeho využití pro odborné činnosti (např. textový procesor, tabulkový procesor, software pro tvorbu prezentací, grafický software, software pro oblast 3D technologií); • zařízení s vestavěnými systémy; **Počítačové sítě a síťové služby** • internet a počítačové sítě, přenos dat, komunikační protokol a adresování v síti; • typy, vlastnosti různých sítí, internet věcí; • fyzická a logická infrastruktura sítě, typy síťových zařízení, servery a datová centra; • cloudové a sdílené služby v síti, virtualizace; • webové aplikace a služby, hypertextový formát dat, URL adresa a doména; **Bezpečnost v digitálním prostředí** • způsoby útoků na technologie, základní prvky ochrany (např. aktualizace softwaru, antivir, firewall, VPN, šifrování); • sociotechnické metody útoků na uživatele, bezpečné chování a nastavení prostředí (např. práce s hesly, více faktorová autentizace, zálohování dat); • digitální identita, elektronický podpis, eGovernment a státní informační systémy; • digitální stopa – vědomá a nevědomá, logy, metadata, cookies a narušení soukromí při využívání technologií; • sledování uživatele, algoritmy sociálních sítí a personalizace obsahu, doporučovací systémy.

• vytvoří obrazy vhodné do prostředí mateřské školy či jiného cílového prostředí; • vytvoří hudbu; • vytvoří video; • vytvoří působivou prezentaci; • používá osobního virtuálního asistenta; • předvede inspirativní on-line prostředí s prvky AI;	**5. Umělá inteligence** • co je umělá inteligence, základní pojmy (strojové učení, neuronové sítě, algoritmy); • AI nástroje ve vzdělávání a pedagogické praxi • přehled nástrojů s AI v grafické, zvukové, textové podobě • přehled nástrojů využitelných ve školním prostředí (Khanakademy, umíme.to, MagicShol, ChatGPT aj.) • kritické myšlení při využívání AI; • autenticita žákovských prací vs. Pomoc AI; • fake new, deepfake, ochrana soukromí

7.8 Ekonomické vzdělávání

Cílem obsahového okruhu je vybavit žáky základními znalostmi pro ekonomické chování jak v profesním, tak osobním životě. Výsledkem vzdělávání nejsou pouze znalosti, ale hlavně praktické dovednosti žáků v souladu se Standardem finanční gramotnosti. Ekonomickému vzdělání se věnuje samostatný blok Ekonomické vzdělání, který kromě teoretických znalostí umožňuje některé části učiva přímo aplikovat v praxi.

Střední pedagogická škola INSPIRA je neziskovou organizací, žákům je umožněno podílet se na řešení krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých ekonomických aspektech řízení školy. Cílem je, aby si žáci osvojili praktické dovednosti spojené s finanční gramotností a s ekonomickým chodem neziskové organizace věnující se výchově a vzdělávání. Je tak rozvíjen skutečně demokratický a partnerský postoj stojící na reálných a zdravých ekonomických základech.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozlišuje různé formy podnikání a vysvětlí jejich hlavní znaky; • vytvoří jednoduchý podnikatelský záměr a zakladatelský rozpočet; • na příkladu vysvětlí základní povinnosti podnikatele vůči státu; • stanoví cenu jako součet nákladů, zisku a DPH a vysvětlí, jak se cena liší podle zákazníků, místa a období; • rozliší jednotlivé druhy nákladů a výnosů; • vypočítá výsledek hospodaření; • vypočítá čistou mzdu; • vysvětlí zásady daňové evidence; • popíše možnosti podnikání v oblasti škol, výchovy a vzdělávání;	**1 Podnikání** • podnikání podle živnostenského zákona a zákona o obchodních korporacích • podnikatelský záměr • zakladatelský rozpočet • povinnosti podnikatele • trh, tržní subjekty, nabídka, poptávka, zboží, cena • náklady, výnosy, zisk/ztráta • mzda časová a úkolová a jejich výpočet • zásady daňové evidence
• orientuje se v platebním styku a smění peníze podle kurzovního lístku; • vysvětlí, co jsou kreditní a debetní karty a jejich klady a zápory; • vysvětlí způsoby stanovení úrokových sazeb a rozdíl mezi úrokovou sazbou a RPSN a vyhledá aktuální výši úrokových sazeb na trhu;	**2 Finanční vzdělávání** • peníze, hotovostní a bezhotovostní platební styk; • úroková míra, RPSN; • pojištění, pojistné produkty; • inflace; • úvěrové produkty

• orientuje se v produktech pojišťovacího trhu; • vysvětlí podstatu inflace a její důsledky na finanční situaci obyvatel a na příkladu ukáže jak se bránit jejím nepříznivým důsledkům; • charakterizuje jednotlivé druhy úvěrů a jejich zajištění;	
• vysvětlí úlohu státního rozpočtu v národním hospodářství; • charakterizuje jednotlivé daně a vysvětlí jejich význam pro stát; • provede jednoduchý výpočet daní; • vyhotoví daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob; • provede jednoduchý výpočet zdravotního a sociálního pojištění; • vyhotoví a zkontroluje daňový doklad;	**3 Daně** • státní rozpočet • daně a daňová soustava • výpočet daní • přiznání k dani • zdravotní pojištění • sociální pojištění • daňové a účetní doklady
• vysvětlí, co je marketingová strategie; • zpracuje jednoduchý průzkum trhu; • na příkladu ukáže použití nástrojů marketingu v oboru; • vybere efektivní komunikační kanály v ukázkovém modelu mateřské školy nebo jiného cílového zařízení; • předvede digitální nástroje marketingu;	**4 Marketing** • podstata marketingu; • průzkum trhu; • produkt, cena, distribuce, propagace; • sociální sítě z pohledu marketingu; • digitální nástroje marketingu;
• vysvětlí tři úrovně managementu; • popíše základní zásady řízení; • zhodnotí využití motivačních nástrojů v oboru; • předvede digitální asistenty.	**5. Management** • dělení managementu; • funkce managementu; • plánování, organizování, vedení, kontrolování; • digitální asistenti managementu.

7.9 Pedagogicko-psychologické vzdělávání

Obsahový okruh poskytuje žákům odborné vědomosti a dovednosti potřebné pro pedagogickou činnost. Přispívá také ke kultivaci osobnosti žáků, vytvoření jejich pedagogického myšlení a postojů, k rozvíjení jejich klíčových kompetencí. Žáci se naučí projektovat a realizovat činnosti v předškolním a zájmovém vzdělávání a hodnotit jejich výsledky. Obsahový okruh úzce navazuje na vzdělávací oblasti Společenskovědní vzdělávání, Vzdělávání pro zdraví a Přírodovědné vzdělávání. Oblast pedagogicko-psychologického vzdělávání pokrývá učivo odborných předmětů, tedy Pedagogiky a Psychologie s časovou dotací dvou hodin v každém ročníku. Výstupy tvoří spolu s didaktikou pedagogických činností jádro učiva odborného vzdělávání.

Cílem vzdělávacího předmětu Psychologie je, aby absolventi dokázali reflektovat své prožívání, odkryli silné a slabé stránky své osobnosti a dokázali je využít v interakci s ostatními lidmi. S ohledem na budoucí uplatnění je v Psychologii věnována zvýšená pozornost sociální psychologii. Cílem vzdělávací podoblasti Pedagogika je, aby absolventi dokázali uvažovat o učení svém i druhých jako celoživotním procesu, dokázali jej vědomě plánovat, kontrolovat a reflektovat. Teoretické znalosti z pedagogiky využívají jako oporu pro své uvažování a uvědomují si, že pedagogika a kognitivní vědy přicházejí stále s novými poznatky, takže navzdory cíli složení maturitní zkoušky, budou s přibývajícími znalostmi vnímat pokoru, že toho o pedagogice a psychologii ještě hodně neví. Při plnění výstupů vzdělávací podoblasti Pedagogika a Psychologie žáci rozvíjejí zejména kompetenci k učení, kompetenci k řešení problémů, komunikativní kompetence, personální a sociální kompetence, občanské kompetence a kulturní povědomí, kompetenci k pracovnímu uplatnění a podnikatelským aktivitám, kompetenci využívat prostředky informačních a komunikačních technologií a pracovat s informacemi. Jsou motivováni pokračovat ve studiu pedagogických a sociálních oborů.

Volba metod a forem vzdělávání směřuje k rozvoji myšlení, rozhodování, schopnosti argumentovat, podporuje rozvoj tvořivosti. V oblasti postojů směřuje vzdělávání k tomu, aby měli žáci pozitivní vztah k dětem a pedagogické práci, jednali odpovědně a eticky a byli ochotni celoživotně pracovat na svém profesním rozvoji. Vedle klasických metod se uplatní metody řešení modelových a problémových situací, tvorba projektů v rámci případných projektových dnů.

7.9.1 Pedagogika

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • orientuje se v odborné pedagogické terminologii, správně ji užívá a dovede ji objasnit; • objasní funkci výchovy a vzdělávání v osobním životě i v životě společnosti; • vysvětlí význam celoživotního vzdělávání; • orientuje se v systému základních a aplikovaných pedagogických disciplín; • charakterizuje vybrané pedagogické směry a možnosti jejich využití ve vlastní pedagogické činnosti; • uvede možnosti získání stupně vzdělání a odborné kvalifikace v ČR; • charakterizuje úkoly a činnost školských zařízení ve vztahu ke svému uplatnění; • pracuje s odbornou literaturou, pořizuje výpisky, anotaci, uvádí správně citace a bibliografické údaje;	**1 Obecná pedagogika** • základní pedagogické pojmy; • předmět pedagogiky; • pedagogika jako věda a její obory; • všeobecná teorie výchovy, vztah výchovy a vzdělávání; • osobnost pedagoga a jeho profesní kompetence; • četba pedagogických spisů;
• chápe význam kurikulárních dokumentů; • charakterizuje organizační formy; • charakterizuje vzdělávací obsah; • inspiruje se reálnými vzdělávacími programy z MŠ a dalších organizací; • chápe význam hry jako prostředku k výchově a vzdělávání v MŠ i v zájmovém vzdělávání; • ukazuje a demonstruje hry pro cílové skupiny;	**2 Obecná didaktika** • proměny kurikula (teorie o obsahu školního vzdělání) • organizační formy • metody vyučování • didaktické prostředky, oborové a předmětové didaktiky • vzdělávací programy, portfolia a další dokumentace MŠ • hra jako didaktický prostředek výchovy a vzdělávání
• vypráví mýty a legendy s výchovným kontextem; • vytvoří myšlenkovou mapu antické pedagogiky; • čte díla významných pedagogů; • diskutuje o rozdílech v dílech významných pedagogů;	**3 Vybrané kapitoly z dějin pedagogiky** • výchova a vzdělání v mýtech a legendách; • výchova a vzdělávání ve starověku a středověku; • pedagogický systém J. A. Komenského;

• cituje věty významných pedagogů;	• počátky a rozvoj výchovných teorií v období 15. do 19. století; • rozvoj pedagogiky ve 20. století; • vývoj školství na území ČR;
• charakterizuje právní úpravu předškolního vzdělávání v ČR, pracuje s právními a metodickými zdroji informací; • objasní na základě znalosti kurikulárních dokumentů i teoretického poznání pojetí, cíle, obsah, prostředky a podmínky předškolního vzdělávání; • porovná a objasní různé koncepce a formy předškolního vzdělávání (MŠ, individuální vzdělávání, lesní školky apod.); • uvede požadavky na odbornou způsobilost učitele MŠ, charakterizuje jeho osobní předpoklady pro odbornou činnost; • vysvětlí funkci dalších profesí podílejících se na péči o děti a vzdělávání dětí v předškolních zařízeních; • charakterizuje strukturu činností dítěte předškolního věku; • zdůvodní důležitost hry - uvede druhy her, jejich využití a doloží příklady; • zdůvodní význam hračky pro dítě předškolního věku; • porovná a vhodně zvolí vzdělávací metody, pedagogické zásady, organizační formy a činnosti adekvátní dětem ve věku 2–6/7 let; • sleduje činnost dítěte a jeho pokroky, poskytuje mu zpětnou vazbu a motivuje ho k dalšímu pozitivnímu rozvoji jeho osobnosti; • osvojil si zásady efektivní spolupráce s dalšími pedagogickými pracovníky a s rodiči dítěte; • osvojil si algoritmus rozhodovacích procesů při řešení typických problémů ve vzdělávacích činnostech a výchově dětí předškolního věku;	**4 Předškolní pedagogika** • legislativa předškolního vzdělávání ČR; • předškolní vzdělávání a jeho specifika; • kurikulární dokumenty a jejich obsah; • RVP PV a jeho transformace do ŠVP PV; • osobnost pedagoga mateřské školy a jeho profesní kompetence; • režim dne v MŠ, struktura a okruhy činností v návaznosti na plnění ŠVP PV a na uspokojení potřeb dětí; • vzdělávací oblasti jako cesta k učení v souvislostech v MŠ;

• charakterizuje význam a funkce volného času pro děti a dospělé, popíše pozitiva a rizika různého přístupu k využívání volného času u dětí; • uvede požadavky na odbornou způsobilost vychovatele a pedagoga volného času, charakterizuje jejich osobnostní předpoklady pro pedagogickou činnost; • charakterizuje na základě ŠVP činnost a organizaci školských zařízení, která osobně poznal (zejména školní družinu); • osvojil si zásady a postupy plánování a projektování výchovně vzdělávacích aktivit pro děti ve školských zařízeních i jejich evaluace podle stanovených hodnoticích kritérií a dovede je uplatnit; • popíše způsoby zjišťování potřeb a zájmů dětí, vysvětlí význam a možnosti jejich zapojení do přípravy a hodnocení výchovně vzdělávacích aktivit; • připravuje (samostatně, ve spolupráci s dalšími pedagogickými pracovníky či s jinými odborníky nebo s dětmi) návrhy výchovně vzdělávacích a zájmových aktivit pro danou cílovou skupinu v souladu se stanoveným cílem a podmínkami, řídí jejich realizaci; • používá vhodné metody a prostředky vzhledem k cílům a specifickým potřebám skupiny a jednotlivců; • vyhodnocuje efektivitu realizované aktivity a poskytuje účastníkům zpětnou vazbu; • uvede pomocí příkladů možnosti práce s dětmi v rámci prevence rizikového chování a sociálně-právní ochrany dětí; • charakterizuje a doloží příklady trendy, nové metody a formy volnočasových aktivit pro děti (např. outdoorové, zážitkové, interaktivní, poznávací, odpočinkové a rekreační, hry a soutěže, žákovské projekty); • osvojil si algoritmus rozhodovacích procesů při řešení typických problémů ve	**5. Pedagogika volného času** • význam a funkce volného času pro děti a dospělé; • školská zařízení pro zájmové vzdělávání; • další subjekty podílející se na výchově a zájmovém vzdělávání ve volném čase; • obsah, formy a metody vzdělávání ve volném čase; • současné trendy a problematika oblasti volného času dětí a mládeže; • zajištění bezpečnosti při práci s dětmi – zásady bezpečnosti při aktivitách s dětmi.

výchovně vzdělávacích a zájmových činnostech;	
• vymezí pojmy sociální komunikace a pedagogická komunikace; • na příkladech uvede vliv prostředí na pedagogické situace; • používá základní komunikační dovednosti, základní techniky verbální a neverbální komunikace, včetně práce s hlasem v různých pedagogických situacích; • aplikuje pravidla a strategie efektivní a etické komunikace na podporu dítěte; • uvede a uplatňuje zásady komunikace s dětmi se smyslovým nebo tělesným postižením, objasní zásady komunikace s dětmi s PAS a s dětmi-cizinci s nedostatečnou znalostí češtiny; • rozliší na příkladech projevy asertivního a neasertivního nebo direktivního a nedirektivního způsobu chování; • ovládá techniky a hry k osobnostně sociálnímu rozvoji a k rozvoji komunikačních schopností dětí; • vyjadřuje se a jedná v souladu s principy a normami kulturního chování; • popíše a respektuje zásady a podmínky správné a bezpečné komunikace se zákonnými zástupci dítěte, chrání osobní a citlivé informace o dětech;	**Sociální a pedagogická komunikace** • sociální pedagogika; • vliv prostředí; • úprava bezprostředního prostředí (rozšiřující zkušenosti Feng šuej, Snoezelen aj.); • prostředky lidské komunikace; • hlasová výchova; • rétorické minimum; • zásady pedagogické komunikace; • efektivní komunikace; • sociální komunikace; • zásady a podmínky správné a bezpečné komunikace
• vymezí základní disciplíny speciální pedagogiky, správně používá vybrané pojmy speciální pedagogiky; • vysvětlí současný přístup ke vzdělávání dětí se SVP a dětí nadaných a jeho právní zakotvení, objasní pojmy společné vzdělávání, inkluze, integrace, podpůrná opatření; • objasní specifika vzdělávání dětí se SVP ve vztahu k práci učitele MŠ, vychovatele a pedagoga volného času; • objasní možnosti diagnostikování nadání, formy vzdělávání a podpory nadaných dětí;	**Speciální pedagogika** • vymezení speciální pedagogiku jako vědní obor; • přehled základních zdravotních postižení; • somatopedie; • tyflopedie; • surdopedie; • etopedie; • logopedie; • vzdělávání dětí mimořádně nadaných; • sociálně negativní jevy ohrožující děti a možnosti prevence; • sociálně právní ochrana dětí;

• pracuje s právními, metodickými a odbornými zdroji informací týkajících se vzdělávání dětí a žáků se SVP a dětí nadaných, zejména v předškolním a zájmovém vzdělávání; • osvojil si zásady efektivní spolupráce s příslušnými podpůrnými profesemi ve školství a se zákonnými zástupci dítěte s nadáním nebo s postižením; • zvolí vzdělávací činnost a vzdělávací strategii adekvátně dítěti se SVP nebo s nadáním a daným podmínkám; • uplatňuje vhodné strategie práce s dětmi ve smíšeném kolektivu; • vyhledá informace a materiály týkající se začleňování dětí-cizinců a dětí s odlišným mateřským jazykem do předškolního vzdělávání; • vysvětlí funkci rodiny a její vliv na dítě, uvede příklady rozmanitosti typů rodiny; popíše proměnu současné české rodiny a její důsledky pro výchovu dětí a práci školy; • charakterizuje důsledky života v podmínkách sociálního vyloučení pro rozvoj osobnosti dítěte a jeho vzdělávání, uvede příklady podpory sociálně znevýhodněných rodin a dětí; • popíše rizikové projevy chování dětí, objasní jejich příčiny, způsoby prevence i právní důsledky; • objasní úlohu a postup školy a pedagogických pracovníků v oblasti prevence rizikového chování dětí a zajištění jejich bezpečí; • orientuje se v systému sociálně-právní ochrany dítěte; • charakterizuje multikulturní a genderová specifika, která je třeba při vzdělávání dětí respektovat a aktivně využívat v konkrétních situacích.	• multikulturní výchova a vzdělávání.

7.9.2 Psychologie

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • vymezí psychologii jako vědní disciplínu • užívá správně odbornou terminologii; • vysvětlí vybrané psychologické pojmy; • uvede příklady a rozdíly užití psychologie, psychiatrie a psychoterapie; • vypracuje myšlenkovou mapu hlavních přístupů; • chápe, že osobnost člověka je složena z mnoha struktur • zpracuje alespoň jeden model osobnosti, který představí spolužákům; • vyjmenuje procesy názorné a nenázorné; • popíše strukturu osobnosti; • popíše poruchy chování, se kterými se lze v pedagogické praxi setkat, a možnosti jejich ovlivňování	**1 Obecná psychologie** • základní psychologické pojmy; • hlavní psychologické směry a přístupy: behaviorismus, psychoanalýza, humanistická psychologie, kognitivní psychologie, biologický přístup, sociokulturní přístup, evoluční psychologie, transpersonální psychologie; • poznávací procesy názorné a nenázorné; • osobnost; • teorie osobnosti; • poruchy osobnosti;
• charakterizuje jednotlivé etapy vývoje člověka a životního cyklu, zejména ve vztahu ke své profesi; • charakterizuje jednotlivá období psychického vývoje osobnosti • vymezí pojem identita člověka • objasní životní cyklus člověka, jeho fáze a změny • určí biopsychosociální potřeby člověka v jednotlivých vývojových; • zdůvodní význam hry; • popíše možnosti vyhledávání a podpory talentů; • popíše specifika jednotlivých typů postižení; • popíše systémové možnosti podpory; • vysvětlí vztahy mezi učením pamětí a zapomínáním; • vysvětlí proces učení, charakterizuje jednotlivé druhy, styly, podmínky a metody učení • popíše druhy učení;	**2 Psychologie v pedagogické činnosti** • pedagogická psychologie; • vývojová psychologie; • vývojová periodizace; • specifika v pedagogické činnosti; • hra a její vliv na psychický rozvoj dítěte; • podpora a rozvoj talentů; • dítě s handicapem; • tělesné postižení; • mentální postižení; • smyslové postižení; • kombinované postižení; • neurovývojové poruchy; • specifika vzdělávání a podpory; • učení, paměť, zapomínání; • druhy učení; • motivace; • zpětná vazba

• vysvětlí své způsoby efektivního učení; • na příkladech vysvětlí rozdíl mezi vnitřní a vnější motivací;	
• rozvede myšlenku, že pedagog není psycholog ani lékař, ale může být první, kdo si všimne problémů; • navrhne jak vytvářet bezpečné prostředí v dětském kolektivu; • vypráví příklady z praxe a hledá způsoby porozumění a vytvoření bezpečného prostředí.	**3 Psychopatologie** • význam znalostí psychopatologie pro pedagoga; • poruchy nálady; • poruchy chování; • poruchy příjmu potravy; • role pedagoga z pohledu psychopatologie; • týrané, zneužívané a zanedbávané dítě; • školní neúspěšnost a problémový žák.
• posoudí reálně své fyzické a duševní možnosti • odhaduje důsledky svého jednání a chování v různých situacích; • stanovuje si cíle a priority podle svých osobních schopností, zájmové a pracovní orientace a životních podmínek; • reaguje adekvátně na hodnocení svého vystupování a způsobu jednání ze strany jiných lidí, přijímat radu i kritiku; • popíše techniky a prvky psychohygieny; • ověřuje si získané poznatky, kriticky zvažuje názory, postoje a jednání jiných lidí; • je si vědom, že jeho vlastní psychická pohoda ovlivňuje atmosféru v kolektivu; • ovládá vybrané techniky pro sebereflexi a poznávání vlastní osobnosti; • vysvětlí, jak pohádky ovlivňují emocionální a sociální vývoj dítěte; • dokáže vybrat a vhodně použít pohádku v pedagogické praxi s ohledem na věk a potřeby dětí.	**4 Psychologie zdraví** • nejčastější psychické problémy moderního člověka; • psychohygiena; • rozvoj vlastní osobnosti; • nácvik relaxačních technik; • trénink vědomého bytí; • významem pohádek pro psychický a osobnostní vývoj dítěte (rozvoj fantazie, morálních hodnot, zvládání emocí); • psychologické funkce pohádky (terapeutická, socializační, hodnotová).
• objasní proces sociální percepce, identifikuje na konkrétních příkladech základní efekty a chyby sociální percepce	**5. Sociální psychologie** • základní pojmy a východiska sociální psychologie; • vývoj sociálnípsychologie;

• vysvětlí, k jakým důsledkům mohou vést předsudky • analyzuje určitou konkrétní sociální skupinu (z knihy, z filmu, z každodenního života…) • analyzuje alespoň dva sociální experimenty nebo kazuistiku	• socializace; • sociální percepce; • atribuční teorie; • člověk ve skupině, dynamika skupiny; • norma a konformita; • sociální vnímání; • sociální role; • sociální tlak; • stereotyp a předsudek; • sociální skupiny; • rodina; • třída a podobné sociální skupiny; • škola; • sociální interakce, komunikace, konflikt.

7.10 Didaktika pedagogických činností

Obsahový okruh připravuje žáky na projektování a realizaci základních druhů pedagogické činnosti v předškolním a zájmovém vzdělávání. Má výrazný teoreticko-praktický charakter. Obsahový okruh rozvíjí také klíčové kompetence – kreativitu a dovednost řešit problémy, pracovat samostatně i v týmu, respektovat osobnost, potřeby a názory dětí, spolupracovníků a rodičů. V oblasti postojů vzdělávání směřuje k tomu, aby žáci rozvíjeli všestranně osobnost dítěte, respektovali jeho individualitu, podporovali jeho samostatnost, tvořivost a kladné sebepojetí a pomáhali utvářet jeho otevřený vztah k okolnímu světu. Do obsahového okruhu je zařazeno také téma bezpečnosti práce a požární prevence, které seznamuje žáky s problematikou BOZP jednak obecně, jednak ve vztahu k bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců a dětí ve školství včetně výchovy žáků k bezpečnému chování. Žáci by se měli s problematikou BOZP seznámit před nástupem na praxi.

7.10.1 Dramatická výchova

Dramatická výchova je jeden z šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Je zaměřena na osobnostní a sociální rozvoj jednotlivce prostřednictvím prvků a postupů dramatického umění. Jako pedagogická disciplína pracuje s mezilidskými vztahy, se situacemi a následnými hrami, v nichž se především řeší určité modelové problémy. Jedná se především o přímý prožitek a vlastní zkušenost v jednání žáků. Dramatická výchova pomáhá vychovávat tvořivou a vnímavou osobnost. Vzdělávací obsah předmětu v sobě zahrnuje tři spolu úzce související složky: základní předpoklady dramatického jednání, proces dramatické a inscenační tvorby, recepce a reflexe dramatického a divadelního umění.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • osvojuje si a uplatňuje pravidla hlasové hygieny; • je schopen tvořivé práce s uměleckým textem, výrazně čte, vypráví a recituje; • pracuje s hlasem a neverbálními prostředky; • využívá herecké prostředky; • má přehled o současné knižní produkci pro děti a dramatické tvorbě pro děti;	**1 Dramatická výchova** • psychosomatické dovednosti; • hlasová průprava, práce s dechem, správné tvoření hlasu; • rétorické minimum, výslovnost, artikulace, verbální a neverbální komunikace; • přednes a recitace; • práce s předměty a loutkou, druhy loutek; • výběr knih a dramatické tvorby pro děti; • vytváření vlastního metodického zásobníku;

	• práce s hlasem, verbální a neverbální prostředky; • pohyb jako základní princip herectví, pantomima; • herec a jeho jevištní projev;
• volí literární dílo a formy práce s ním adekvátně osobnosti a zájmům dítěte a využívá je k rozvoji estetického cítění, fantazie, kreativity a emocionálního vývoje, komunikativních dovedností i poznání světa; • má přehled o současné knižní produkci pro děti a dramatické tvorbě pro děti; • uplatňuje postupy, které formují čtenářskou gramotnost dětí, jejich vztah k literatuře a ke čtenářství; • vysvětlí, jak funkčně zařadit do výchovně vzdělávacího procesu divadelní, filmové a jiné kulturní představení; • využívá vlastní metodický zásobník dramatických her a cvičení pro rozvoj osobnosti dítě; • aplikuje metody dramatické výchovy do pedagogického působení; používá je k rozvoji osobnosti dětí; • připravuje s dětmi různé dramatické nebo hlasové školní i mimoškolní projekty.	**2 Výchova slovesným a multimediálním uměním** • využití literárního díla při práci s dětmi; • vznik a vývoj divadla, základní divadelní druhy a žánry, teorie divadla a dramatu, dramatické názvosloví, divadlo pro děti; • návštěva divadelního představení, rozbor díla, recenze; • dramatická improvizace, role jako stavební jednotka; • možnosti využití literatury a filmu jako inspiraci pro využití v rozvoji tvořivosti a obraznosti, jako materiál pro dramatizaci; • hra jako základ dramatické výchovy, rozvoj komunikačních dovedností prostřednictvím hry; • vytváření scény pro divadelní projekty; • estetické cítění, fantazie, kreativita; • inspirace uměním; • představení pro děti, s dětmi a dětské představení; • hry a cvičení pro rozvoj osobnosti dítěte.

7.10.2 Hudební výchova s metodikou

Hudební výchova je jedním ze šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Je zaměřena na vnímání, prožívání a tvoření hudby jako prostředku k celkovému rozvoji osobnosti dítěte. Hudba je univerzálním dorozumívacím jazykem, který přesahuje hranice kulturní, jazykové iásociální. Může působit harmonizačně, navozovat pocit bezpečí, radosti a vnitřního klidu, což je zvláště důležité v práci s malými dětmi. V rámci přípravy budoucích pedagogů se hudební výchova zaměřuje **především na vokální činnosti** – rozvoj pěveckých dovedností, práci s hlasem, správnou intonaci, rytmizaci a interpretaci lidových i umělých písní. Vokální činnost

je chápána jako nejpřirozenější forma hudebního projevu dítěte, která podporuje jazykový rozvoj, paměť, tvořivost a schopnost spolupráce.

Hudební výchova rozvíjí smyslové vnímání, rytmické a melodické cítění, paměť, představivost i schopnost spolupráce. V pedagogické praxi využívá jak poslechové činnosti, tak aktivní hudební projevy: zpěv, hru na rytmické a melodické nástroje, hudebně pohybové činnosti a elementární improvizaci. Didaktika hudební výchovy klade důraz na věkové zvláštnosti dětí, jejich přirozenou potřebu pohybu, rytmu a hry.

Metodika vychází z principu aktivního a prožitkového učení – dítě se učí skrze vlastní zkušenost, spontánní hudební činnost a radost z hudby. Pedagog by měl vytvářet podnětné, bezpečné a klidné prostředí, v němž může dítě svobodně hudebně reagovat, objevovat a rozvíjet své schopnosti.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • povídá o hudbě; • předvede rytmické prvky vhodné do mateřských škol; • kreativně hudebně reaguje na cvičné situace;	**1 Hudební nauka a rytmika** • hudební nástroje; • počátky hudby, funkce, hudba jako odraz vývoje společnosti; • rytmika; • rytmické činnosti; • kreativita v hudbě;
• uplatňuje správnou techniku nádechu a výdechu při zpěvu; • dokáže využívat dechovou oporu k jistému vedení tónu; • používá hlas přirozeně a bez zbytečného namáhání; • dodržuje zásady hlasové hygieny; • zpívá melodie intonačně čistě, • orientuje se v základních stupnicích a jednoduchých intervalech; • dokáže udržet tempo a rytmus; • zpívá jednoduché písně podle rytmického vzoru; • dokáže pracovat s dynamikou, frázováním a barvou hlasu;	**2 Vytváření a rozvíjení základních pěveckých dovedností a návyků** • správné dýchání a dechová opora, • osvojení si techniky nádechu a výdechu, která podporuje jistý a zdravý hlasový projev; • zdravé hlasové návyky, používání hlasu bez nadměrného napětí, péče o hlasovou hygienu a předcházení hlasovým obtížím; • intonační jistota, schopnost zazpívat melodii čistě, udržet tónovou výšku a orientovat se ve stupnicích i intervalech; • rytmická přesnost; • zpěv v pravidelném tempu, schopnost dodržet rytmický vzor a spolupráce se skupinou;

• vyjadřuje prostřednictvím zpěvu obsah a náladu písně; • aktivně se zapojuje do kolektivního zpěvu; • dokáže přizpůsobit svůj hlas skupině a reaguje na vedení učitele nebo sbormistra;	• kultivovaný pěvecký projev; • práce s barvou hlasu, dynamikou a frázováním, aby byl zpěv výrazově bohatý; • společný zpěv a hudební spolupráce, rozvíjení schopnosti zpívat v kolektivu, držet svůj hlas v souzvuku s ostatními a vnímat dirigentské či učitelovy pokyny
• poslouchá a analyzuje ukázky hudby s pohádkovými náměty, uvědomuje si jejich výrazové prostředky a schopnost navozovat fantazijní atmosféru; • spojuje hudební ukázku s literárním pohádkovým námětem, vyprávět příběh za hudebního doprovodu a chápat význam hudby v rozvoji dětské představivosti; • vytváří jednoduché hudební doprovody, rytmizace nebo pohybové vyjádření na motivy pohádky a využívá je v pedagogické praxi s dětmi; • experimentuje s hlasem, tělem, jednoduchými nástroji či předměty denní potřeby, aby vytvářel zvukové efekty k pohádce (např. vítr, kroky, zvonění)	**3 pohádkové náměty v hudbě** • vnímání a rozpoznávání pohádkových motivů v hudbě; • propojování hudby a pohádkového příběhu; • tvůrčí činnost inspirovaná pohádkou; • vytváření zvuků a hudebních efektů k pohádkovým příběhům.

7.10.3 Hra na hudební nástroj

Hra na hudební nástroj je jedním z šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Je zaměřena na rozvoj hudebního cítění, technických dovedností a výrazových schopností jednotlivce prostřednictvím aktivního muzicírování. Jako pedagogická disciplína propojuje oblast hudební výchovy s individuálním přístupem k žákovi a rozvíjí jeho schopnost vyjadřovat se prostřednictvím nástroje. Didaktika hry na nástroj klade důraz na systematické budování techniky, porozumění hudebnímu zápisu i interpretaci skladeb různých stylů a období. Výuka vede nejen k osvojení dovedností, ale i k vnitřnímu prožitku hudby, k sebereflexi a tvořivému přístupu k interpretaci. Vzdělávací obsah zahrnuje tři vzájemně propojené složky: technický rozvoj žáka, hudebně výrazové prostředky a rozvoj interpretačních a improvizačních dovedností.

Škola z organizačních důvodů podporuje elektronické klávesové nástroje a strunné, ale ponechává na vyučujícím a konkrétní volbě žáků, jaké typy hudebních nástrojů zvolí. Hra na hudební nástroj může navazovat na předchozí zkušenosti žáků, nebo podporovat seznámení s novými nástroji. Cílem je, aby získali kladný vztah ke hře na hudební nástroj a dokázali využívat hudební nástroj při hudebních činnostech s dětmi.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozezná hudební nástroje dle zvuku; • vytvoří zvukový efekt na všechny předvedené nástroje a kreativně k nim vytvoří ukázku vhodnou pro děti; • alespoň na jeden nástroj zahraje skladbu; • na jiný hudební nástroj dokáže přiměřeně doprovodit učitele hudby;	**1 Hudební nástroje** • Strunné, smyčcové; • strunné drnkací; • strunné klavírní; • dechové; • bicí melodicky laděné; • bicí rytmické; • elektronické nástroje
• ovládá hru nejméně na jeden hudební nástroj; • je schopen interpretovat hudební skladby různých stylů a žánrů na úrovni přiměřeně svým schopnostem a stupni hudební přípravy • transponovat písně a doprovázet zpěv nebo pohyb přiměřeně dětem;	**2 Hra a procvičování** • cvičení a skladby k rozvíjení technických dovedností; • notové označení strun; • doprovod písní podle akordových značek s použitím molových akordů; • hra akordů, kadence; • nácvik nezávislosti rukou; • harmonizace písní; • hra skladeb různého charakteru; • nácvik lidových písní; • hra z paměti; • doprovod pohádkových dějů;
• předvede alternativní hudební nástroje; • vytvoří hudební choreografii přiměřeně své hudební přípravě.	**3 doprovod pohádkových dějů** • využití alternativních hudebních nástrojů pro společné muzicírování; • hudební nástroje jako prostředky dobré pohody; • tvorba choreografií pro školní potřeby.

7.10.4 Výtvarná výchova s metodikou

Výtvarná výchova je jedním ze šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Zaměřuje se na rozvoj výtvarného vnímání, vyjadřování a tvořivosti prostřednictvím různých výtvarných materiálů, technik a postupů. Výtvarná činnost je přirozeným způsobem, jak dítě poznává sebe i svět kolem sebe, a je silným prostředkem neverbální komunikace. Pomáhá rozvíjet fantazii, jemnou motoriku, cit pro barvu, tvar a prostor, ale také schopnost soustředění, sebereflexe a estetického vnímání.

V didaktice výtvarné výchovy hraje klíčovou roli proces tvorby – důležitější než výsledný produkt je samotné výtvarné vyjádření dítěte, jeho prožitek a osobní zkušenost. Pedagog vytváří prostor pro svobodné a autentické vyjádření, citlivě vede dítě, podporuje jeho individualitu, ale zároveň rozvíjí vnímání výtvarného díla jako kulturního projevu.

Metodika vychází z prožitkového a zážitkového učení, respektuje vývojové zvláštnosti dětí a navazuje na jejich zkušenosti, zájmy a aktuální témata. Využívá pestré výtvarné činnosti – kresbu, malbu, modelování, koláž, práci s přírodninami a kombinované techniky. Významnou roli hraje rovněž pozorování, práce s uměleckými díly a následná reflexe tvorby. Cílem je nejen rozvoj výtvarných dovedností, ale i podpora tvořivého myšlení a estetického vnímání dítěte.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • používá základní výtvarné prostředky a ovládá různé výtvarné techniky;	**1 Základní výtvarné prostředky** • linie; • tvar; • barva; • plocha, prostor, kompozice; • experimentování s jejich vyjadřovacími možnostmi.
• vyhledává inspiraci v přírodě, pohádkách a běžném životě dítěte a dokáže ji přenést do vlastní tvorby;	**2 Výtvarné techniky** • kresba; • malba; • modelování; • grafika; • koláž; • práce s přírodninami a netradičními materiály;

	• využívání inspirace z přírody, prostředí a pohádkových motivů;
• vysvětlí význam výtvarné činnosti pro rozvoj fantazie, tvořivosti a estetického vnímání dítěte; • připraví a realizuje výtvarnou aktivitu s využitím inspirace pohádkou, dokáže děti vhodně motivovat a vést; • uplatňuje metodické zásady při vedení výtvarné činnosti – od motivace přes organizaci až po hodnocení; • propojuje výtvarnou činnost s hudební, literární nebo dramatickou výchovou; • podporuje děti v rozvoji jejich tvořivosti, sebevyjádření a pozitivního vztahu k výtvarné kultuře.	**3 Výtvarná výchova v pedagogické praxi** • tvořivý proces, hledání inspirace, rozvíjení fantazie, vyjadřování emocí výtvarným jazykem; • pohádkové náměty ve výtvarné tvorbě; • význam výtvarné činnosti pro rozvoj dětské osobnosti, estetiky, představivosti a motoriky; • metodika práce s dětmi, motivace (např. příběhem či pohádkou); • vedení výtvarné aktivity, organizace, reflexe a hodnocení tvorby dětí; • integrace výtvarné výchovy, propojení s hudbou, literaturou, dramatickou a pohybovou výchovou, využití pohádkových příběhů jako inspiračního zdroje; • výtvarná kultura a tradice; • ilustrace dětských knih a pohádek; • lidové umění, seznámení s tvorbou významných výtvarníků pro děti.

7.10.5 Tělesná výchova s metodikou

Didaktika tělesné výchovy je jedním ze šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Jejím cílem je rozvíjet pohybové dovednosti dětí, podporovat jejich zdraví, přirozenou radost z pohybu a v neposlední řadě i jejich psychickou pohodu. Pohyb má nezastupitelnou roli ve vývoji dítěte – přispívá k poznávání světa, posiluje sebedůvěru a rozvíjí sociální dovednosti.

Metodika tělesné výchovy vychází z přirozeného pohybu a hry. Pedagog je ten, kdo vytváří inspirativní a bezpečné prostředí, ve kterém se děti chtějí hýbat, zkoušet nové věci, spolupracovat a překonávat drobné výzvy. Klíčem je pestrá nabídka činností – od pohybových her přes rytmická a taneční cvičení až po relaxaci. Pohyb by měl být radostný, spontánní a nenásilný.

Budoucí pedagogové by měli vnímat tělesnou výchovu jako přirozenou a nenahraditelnou součást výchovy dítěte. Měli by chápat význam pravidelné pohybové aktivity nejen pro fyzické

zdraví, ale i pro celkový rozvoj dítěte. V mateřské škole i ve volném čase lze pohyb jednoduše propojit s dalšími oblastmi – s hudbou, přírodou, výtvarnými činnostmi nebo dramatickou hrou.

Roční období nabízejí rozmanité pohybové možnosti:

- **Jaro/podzim:** pohybové hry venku, překážkové dráhy, práce s přírodními materiály.
- **Léto:** vodní hry, turistika, sportovní soutěže.
- **Zima:** hry ve sněhu, bobování, pohybové aktivity ve vnitřních prostorách.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • ovládá základní pohybové dovednosti a pohybové návyky; • dokáže samostatně i ve skupině vykonávat různé sportovní a pohybové aktivity, • uplatňuje zásady bezpečného pohybu a správného držení těla, • zná zásady rozvoje tělesné zdatnosti a umí je aplikovat v praxi s dětmi;	**1 Základní pohybové dovednosti a návyky** • chůze, běh, skoky, hod, rovnováha, koordinace, obratnost; • sportovní a pohybové činnosti – míčové hry, gymnastika, atletika, plavání, zimní a letní pohybové aktivity; • rozvoj tělesné zdatnosti – síla, vytrvalost, rychlost, flexibilita, koordinace a obratnost; • zdravotní a preventivní cvičení – správné držení těla, relaxace, dechová cvičení, prevence úrazů a vad pohybového aparátu • propojení tělesného rozvoje s hravou činností a fantazií.
• podporuje rozvoj fyzické zdatnosti, koordinace, rychlosti, síly a flexibility dětí hravými a tvořivými metodami; • dokáže propojit pohybovou výchovu s hudební, dramatickou nebo literární činností, rozvíjet fantazii a tvořivost dětí; • uplatňuje zásady bezpečnosti, fair play a spolupráce při všech pohybových aktivitách.	**2 Metodika práce s dětmi** • příprava a organizace pohybové aktivity, motivace a vedení dětí; • využití pohádek, příběhů a fantazijních situací jako inspiračního zdroje pro tvorbu her; • hodnocení a reflexe pohybových činností, podpora sebedůvěry a spolupráce; • adaptace cvičení podle individuálních schopností a zdravotního stavu dítěte; • soubory her a cvičení pro cílené věkové kategorie.

• podporuje děti v rozvoji jejich tvořivosti, sebevyjádření a pozitivního vztahu k tělesné výchově • využívá pohádkové motivy a inspiraci pro motivaci a kreativitu dětí při pohybových činnostech; • dokáže připravit a vést pohybovou aktivitu s ohledem na věk, schopnosti a bezpečnost dětí.	**3 Hry a pohybová tvořivost** • improvizační a pohádkové hry, taneční a rytmické aktivity; • propojení s hudbou, literaturou a dramatickou výchovou; • rozvoj tvořivosti, spolupráce, představivosti a fantazie prostřednictvím pohybových činností; • bezpečnost a pravidla, hygienická pravidla a bezpečnost při cvičení; • zásady fair play, týmové spolupráce a respektování ostatních; • prevence úrazů a rizik při pohybových aktivitách.

7.10.6 Jazykové a literární praktikum

Literární a jazykové praktikum je jedním ze šesti oborů didaktiky pedagogických činností. Je zaměřeno na rozvoj řečových dovedností, jazykového citu a vztahu k mluvenému i psanému slovu. Jazyk je základním prostředkem myšlení, komunikace i socializace dítěte – a právě v předškolním věku má rozvoj řeči zásadní význam pro celkový kognitivní a emoční vývoj.

V rámci tohoto předmětu mají budoucí pedagogové příležitost prožít a procvičit aktivity, které budou později používat při práci s dětmi. Praktikum klade důraz na vlastní zkušenost s přednesem, vyprávěním, dramatizací, práci s knihou, říkadly, pohádkami, jazykovými hrami i tvořivým psaním. Důležitá je schopnost vytvořit uvolněnou a podnětnou atmosféru, která podpoří dětskou zvídavost, fantazii a chuť mluvit.

Metodika literárního a jazykového praktika zahrnuje práci s hlasem, rytmem řeči, artikulací, pohádkovým a obrazným jazykem. Učitel by měl být nositelem jazykové kultury – mluvit srozumitelně, přirozeně a s radostí ze slova. Praktikum také podporuje čtenářskou gramotnost a výchovu ke knize – budoucí pedagog se učí nejen vybírat vhodné texty, ale také děti pro čtení nadchnout.

Cílem je vést děti k tomu, aby jazyk nevnímaly jen jako nástroj komunikace, ale i jako prostředek radosti, tvořivosti a sdílení.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • ovládá gramatiku, stylistiku a komunikační dovednosti potřebné pro práci s dětmi;	**1 Jazykové kompetence** • osvojení gramatických a stylistických pravidel českého jazyka; • rozvoj slovní zásoby, jazykové správnosti a komunikačních dovedností; • praktické cvičení v psaní, čtení a mluveném projevu; • tvorba jednoduchých textů (příběh, dopis, popis, instrukce) s ohledem na věk a jazykové schopnosti dětí.
• interpretuje a analyzuje literární texty vhodné pro děti, s důrazem na pohádkové a fantazijní motivy;	**2 Literární kompetence** • seznámení s dětskou literaturou, pohádkami, básněmi a ilustracemi; • interpretace literárních textů s důrazem na smysl, obsah a estetické hodnoty; • propojení literární činnosti s dramatizací a výtvarným vyjádřením; • práce s pohádkou a příběhem jako inspiračním zdrojem pro pedagogickou praxi.
• vytváří vlastní literární texty, básně a příběhy pro děti; • dokáže dramatizovat texty a zapojovat děti do interaktivní literární činnosti; • připravuje a vede jazykové a literární aktivity s motivací a inspirací pro děti; • propojuje jazykové, literární, pohybové a výtvarné činnosti při pedagogické práci; • podporuje rozvoj fantazie, tvořivosti a komunikačních schopností dítěte.	**3 Praktická tvorba a aplikace** • dramatizace, improvizace a čtenářská dílna; • tvorba vlastních literárních textů, básní a krátkých příběhů; • integrace literární a jazykové činnosti s hudbou, pohybem a výtvarnou výchovou; • plánování a realizace jazykově-literárních aktivit pro děti; • metodika práce s dětmi; • vedení literárních činností s ohledem na věk a schopnosti dětí; • motivace a inspirace prostřednictvím pohádek, příběhů a interaktivních metod; • hodnocení, reflexe a podpora tvořivého projevu dětí; • rozvoj komunikačních dovedností, fantazie a představivosti.

	• prevence úrazů a rizik při pohybových aktivitách.

7.11 Pedagogická praxe

Vyučovací předmět Pedagogická praxe vychází z RVP pro obor vzdělávání 75-31-M/01 Předškolní a mimoškolní pedagogika a vzdělávací oblasti Odborné vzdělávání, vzdělávacího oboru Pedagogickopsychologické vzdělávání. Bezprostředně navazuje na předměty Pedagogika, Psychologie, Didaktika poznávacích a praktických činností a jednotlivé didaktiky výchov. Integruje okruhy průřezového tématu Člověk a svět práce a Občan v demokratické společnosti. Organizačně je předmět členěn na odbornou (souvislou) a učební (průběžnou) praxi. Odborná praxe je realizována individuální formou. Žáci ji zpravidla absolvují v místě bydliště či školy na základě osobní domluvy a následné smlouvy o pedagogické praxi. V prvním ročníku probíhá v mateřské škole v rozsahu 14 pracovních dnů za školní rok, ve druhém ročníku ve školní družině v rozsahu 10 pracovních dnů za školní rok. Ve třetím ročníku probíhá v mateřské škole v rozsahu 10 pracovních dnů za školní rok. Ve čtvrtém ročníku žáci realizují praxi v trvání tří týdnů. Splnění odborné praxe v plném rozsahu je povinné. Učební praxe probíhá ve skupinách převážně na cvičných zařízeních nebo formou náslechů. Výuka v předmětu Pedagogická praxe směřuje k tomu, aby žáci získané vědomosti a dovednosti používali v praxi. Aby poznali prostředí, podmínky a specifika jednotlivých druhů a typů předškolních a mimoškolních zařízení. V předmětu Pedagogická praxe se žáci učí vnímat osobnost dítěte, vytvářet podmínky pro jeho optimální rozvoj, utvářejí a rozvíjejí své pedagogické kompetence. Před nástupem na pedagogickou praxi jsou žáci v každém školním roce poučeni o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a požární prevenci externím kvalifikovaným pracovníkem.

Výsledky vzdělávání	Učivo
Žák: • rozumí odborným pojmům pedagogického projektování a správně je používá; • vysvětlí vztah RVP, školních a třídních vzdělávacích programů; • zpracuje písemně přípravu výukové jednotky podle třídního (skupinového) vzdělávacího programu;	**1 Pedagogické projektování** • RVP PV a RVP ZV jako východisko k tvorbě vzdělávacích programů; • vztah mezi RVP a ŠVP; • základní pedagogická dokumentace MŠ a dalších školských zařízení; • tvorba projektů a příprav;

• pracuje se základní pedagogickou dokumentací mateřské školy a školského zařízení, a to i v elektronické podobě;	
• diagnostikuje znalosti, dovednosti, potřeby a zájmy jedince nebo skupiny a navrhuje postupy a opatření; • sleduje individuální pokroky dítěte, vyhodnocuje je a reaguje na ně v dalším pedagogickém působení; • zná vhodné způsoby spolupráce s rodiči a ví, jak poskytovat zpětnou informaci dítěti a jeho rodičům; • orientuje se v síti pedagogicko-psychologických poradenských zařízení; • vysvětlí funkci hodnocení ve výchovně vzdělávací činnosti, uvede formy, způsoby a chyby v hodnocení ve vztahu k činnosti v MŠ a v zájmovém zařízení; • sleduje a hodnotí pokroky ve znalostech, dovednostech, potřebách a zájmech jedinců nebo skupin a navrhuje postup jejich dalšího rozvoje; • poskytuje vhodným způsobem zpětnou vazbu dítěti, motivuje ho a vyjadřuje mu podporu; • vede děti k sebehodnocení, učí je hodnotit druhé lidi; • vypracuje písemné hodnocení dítěte, vede a využívá portfolio dítěte; • posoudí nastavení pravidel hodnocení dětí v ŠVP a nastavení spolupráce s rodiči ve školní dokumentaci a podle potřeby navrhne změnu.	**2 Pedagogická diagnostika a hodnocení** • diagnostika skupiny • skupinové vztahy; • diagnostika jednotlivce, sledování individuálních pokroků jednotlivých dětí; • pozorování, koncept pozorování u M. Montessori; • individuální vzdělávací plány; • hodnocení, sebehodnocení v pedagogické praxi.